

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Černého a přísedících Mgr. Anny Čermákové a Ing. Ivana Kováče v hlavním líčení konaném dne 16. června 2021 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[příjmení] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa],

je vinen, že

přínejméně od jarních měsíců roku 2015 do měsíce června 2016, v [obec] – [adresa], okres [okres], přitom do 9. 11. 2015 jakožto druh matky poškozené nezletilé [jméno] [příjmení], [datum narození], ve vztahu k ní od raného dětství poškozené vystupoval jako její otec a ona jej takto chápala, ač znal její věk a zranitelnou osobnost s rysy emoční nestability, impulzivitu, se sklony k sebepoškozování, kterými se snažila přehlušit pocity velkého napětí v běžném životě způsobené neutěšenou rodinnou situací s alkohol požívající matkou a neustálými konflikty matky s obžalovaným, se zhoršeným intelektem na úrovni mentální retardace, díky čemuž otázky vlastních vin chápala jako méně než průměrné desetileté dítě, v otázce uvědomění si sociálních vazeb a vztahů jako průměrné dvanácti až třináctileté dítě a vztah k obžalovanému pak byl věku odpovídajícím projevem přirozeného vymezení se poškozené vůči své matce jako sokyni v lásce, neboť v tomto věku dochází k přirozené zamilovanosti dcery do otce, který však, na rozdíl od obvyklého vztahu otce a dcery, byl obžalovaným rozvíjen tak, že při nedostatečném rodinném a sociálním prostředí bez potřebných výchovných vlivů s nedostatečnou normativitou, na kterém měl obžalovaný svým nekonáním podíl, měla poškozená potřebu hledat nové zážitky, které měly směřovat k naplňování jejích potřeb, zjišťovat hranice, kam až může v interpersonálních vztazích zajít, se zájmem o sexualitu a tělesné prožívání a současně se zvýšenou sugestibilitou, tendencí k mechanickému, nikoli logickému reagování na podněty, zprvu pro účely svého pohlavního uspokojení navázal s poškozenou jí akceptovaný intimní vztah, který byl po datu 18. 1. 2016

vztahem plně konzumovaným, a to včetně koitálních sexuálních praktik, jenž byl ze strany obžalovaného postupně chápán jako vztah partnerský, leč ze strany poškozené jako způsob k získávání informací a dovedností v sexuální oblasti a později i materiálních výhod v podobě mobilního telefonu, finančních prostředků na zábavu a obstarání alkoholických nápojů a marihuany, přičemž ve zneužívání psychoaktivních látek jí nebylo rodinou ani obžalovaným v době, kdy u něj pobývala, ač o tom věděl, náležitě bráněno, takže u ní došlo k rozvoji škodlivého užívání alkoholu hraničícího se vznikem závislosti na něm a promiskuitnímu chování motivovaného potřebou získávání podnětů a materiálních i nemateriálních výhod, což je jednání, které je v rozporu se zásadami morálky,

tedy

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu

čímž spáchal

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na 18 (osmnáct) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 24 (dvacetčtyři) měsíce.

Podle § 229 odst. 1 trestního zákoníku se poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [obec a číslo] se svým uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

A) Ve věci první meritorní rozhodnutí

1. Obžalobou státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 10. 9. 2018, sp. zn. 2 KZV 1/2018, byl před zdejší soud postaven obžalovaný [příjmení] [příjmení], kterému bylo obžalobou kladeno za vinu spáchání zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (ad I.) a přečinu sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2, 3 písm. a) trestního zákoníku (ad II.). Těchto trestných činů se měl dopustit tím, že

I. v přesně nezjištěný den, nejpozději v letních měsících roku 2014, před nástupem poškozené nezletilé [jméno] [příjmení], [datum narození], do 9. třídy základní školy, v [obec] – [adresa], okres [okres], v objektu tzv. [název] sloužícímu k trvalému bydlení, v ložnici svého bytu, ač znal věk nezletilé poškozené, tehdy 14ti leté [jméno] [příjmení], neboť šlo o dceru jeho tehdejší družky, o níž se staral a vychovával ji od věku batolete a rovněž věděl, že trpí lehkou mentální retardací, s cílem vlastního pohlavního uspokojení zneužil důvěry poškozené nezletilé, neboť ta jej považovala za svého otce a v průběhu dětství si k němu vytvořila pevnou citovou vazbu, přilehl k ní do postele a přes poškozenou aktivně projevoval hlasitý slovní i fyzický odpor spočívající mj. v kopání a odstrkování, nezletilou poškozenou vysvlékl z nočního oblečení, jednou rukou jí držel ruce zkřížené nad hlavou, roztáhl jí nohy a sám rovněž zcela obnažen na ni vykonal soulož, přičemž se jednalo o první pohlavní styk poškozené,

II. v období následujícím, nejpozději od 6.10.2014 do měsíce června 2016, tamtéž v [obec] – [adresa], okres [okres], opakovaně, v blíže nezjištěném počtu případech, poškozenou nezletilou [jméno] [příjmení], [datum narození], která jej nadále v místě trvalého bydliště navštěvovala a v té době již dovršila 15ti let věku, svým vlivem plynoucím z jeho postavení v rodině nezletilé poškozené, v níž od dětství nezletilé vystupoval v roli otce

a takto mezi ním a nezletilou vznikl vztah důvěryhodnosti, v návaznosti na první sexuální zkušenost (ad I.) přinutil nezletilou poškozenou [jméno] [příjmení], ač znal její věk, k pohlavnímu styku.

2. Po provedeném hlavním líčení rozhodl zdejší soud dne 14. 3. 2019 svým rozsudkem č. j. 9 T 6/2018-363 tak, že obžalovaného uznal vinným tím, že nejméně od jarních měsíců roku 2015 do měsíce června 2016, v [obec] – [adresa], okres [okres], opakovaně, v blíže nezjištěném počtu případech, s využitím svého vlivu na poškozenou plynoucího z jeho postavení v rodině poškozené, v níž od raného dětství nezletilé do 9. 11. 2015, jakožto druh matky poškozené, vystupoval v roli jejího otce, a takto mezi nimi vznikl vztah se závislým postavením poškozené k obžalovanému jako důležité osobě v jejím životě, k níž cítila důvěru, s poškozenou nezletilou [jméno] [příjmení], [datum narození], která v místě jeho trvalého bydliště na samotě vzdálené 2 km od nejbližší vesnice přinejmenším o víkendech, svátcích a prázdninách, s vědomím své matky i několik týdnů pobývala, přičemž po tu dobu na něj byla odkázána výživou, ač znal její věk a citově deprivovanou osobnost se zhoršeným intelektem, s poruchami chování, zvýšeným zájmem o sexualitu a tělesné prožívání, provozoval pohlavní styky, přičemž poškozená vztah k němu chápala jako vztah partnerský, z jeho strany pečující a přinášející jí z toho určité výhody v podobě mobilního telefonu, finančních prostředků na zábavu, neznemožnění požívání alkoholických nápojů a příležitostný dovoz a odvoz automobilem z jí studované školy v [obec], a takto si počínal pod vlivem sexuální deviace v podobě neúplné sexuality s hebefilními rysy,

v čemž shledal přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku spáchaný z vědomé nedbalosti a přečin sexuální nátlak ve smyslu § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

3. Za to ho odsoudil podle § 186 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 40 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 2 roky, jehož výkon mu podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu 4 roky. Vedle toho mu též podle § 99 odst. 2, 4 trestního zákoníku uložil ochranné léčení sexuologické ve formě ambulantní a poškozenou [jméno] [příjmení] odkázal s jejím uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Ve vztahu k bodu I. obžaloby (viz výše) pak obžalovaného podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 10. 9. 2018, č. j. 2 KZV 1/2018- 24, kterou mu bylo kladeno za vinu spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný v té době stíhán.

B) Rozhodnutí odvolacího soudu

5. Rozsudek krajského soudu pak nabyl právní moci právě pouze ve výroku o zproštění obžaloby obžalovaného. Ohledně zbylých výroků bylo k odvolání obžalovaného usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 8. 2019, č. j. 10 To 44/2019-398, rozhodnuto tak, že napadený rozsudek byl podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 trestního řádu zrušen ve výroku o vině obžalovaného přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku a sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a ve výrocích o trestu, ochranném léčení a o náhradě nemajetkové újmy. V tomto rozsahu byla věc vrácena Krajskému soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře k novému projednání a rozhodnutí.

6. Vrchní soud ve svém rozhodnutí konstatuje, že formálně procesní vadou postupu krajského soudu bylo to, že zůstala nevyjasněna otázka jednoty skutků žalovaných jednání a v závislosti na závěrech řešení této otázky pak přesvědčivé rozhodnutí o zproštění obžalovaného z neprokázaného jednání spáchaného samostatným skutkem či pouze vypuštění takového

neprokázaného jednání ze skutkového popisu. Podstatou toho je, že obžaloba jednání obžalovaného posoudila jako spáchané jedním skutkem, a pokud by tomu tak skutečně bylo a soud vyhodnotil rovněž žalované jednání jako spáchané jedním skutkem, nemohl v případě neprokázání části skutku toto jednání zprostit, ale toto jen do odsuzující skutkové věty nemělo být zahrnuto. Pak vrchní soud činí výklad pojmu jednání skutku a upozorňuje na to, že pokud bylo obžalobou jednání obžalovaného posuzováno jako dva trestné činy a nikoliv jediný pokračující trestný čin, při řešení problematiky jednoty skutku se neužije ust. § 12 odst. 12 trestního řádu a je nutno analyzovat, zda skutečně existuje skutkový průnik, tedy shoda v části jednání nebo v části následku. Potom bude na krajském soudu, aby rozhodl, zda byly oba zažalované přečiny spáchány jedním skutkem, přičemž v tomto případě by mohl následovat toliko postup podle § 11 odst. 1 písm. h) trestního řádu, či zda se jedná o dva samostatné skutky. Dále pak shledal další vady na skutkových zjištěních krajského soudu. K nim konstatuje, že krajský soud odbyl označení skutkových zjištění, tedy zjištěného skutkového stavu, pouhým odkazem na výrokovou část rozsudku, poté opsal podstatnou část důkazů, které byly v průběhu hlavního líčení provedeny, vyhodnotil nevěrohodnost poškozené [jméno] [příjmení] ve vztahu k zvlášť závažnému zločinu znásilnění, aniž by však zhodnotil její výpověď ve vztahu k další trestné činnosti kladené obžalovanému za vinu a přešel k právnímu hodnocení jeho jednání, které však zůstalo identifikováno toliko výrokovou částí rozsudku, v čemž Vrchní soud shledává postup rozporný s ust. § 125 odst. 1 trestního řádu. Upozorňuje, že pro právní posouzení skutku mělo být významným zjištěním, kdy přesně došlo k počátku sexuálních styků s poškozenou nezletilou, kdy skončil vztah druhá a družky obžalovaného [jméno] [příjmení] s matkou poškozené [jméno] [příjmení] a kdy došlo k ukončení sexuálních styků s poškozenou. Po datu skončení vztahu s matkou poškozené tento již nabyl zcela jiných dimenzí. Přesto se v rozsudku presumuje, že obžalovaný měl po celou dobu páchaní trestné činnosti rodičovskou odpovědnost ve smyslu § 858 občanského zákoníku a v dobách návštěv v jeho bydlišti měl poškozenou usměrňovat výchovnými opatřeními, jak to odpovídá jejím rozvíjejícím se schopnostem včetně omezení sledujících ochranu morálky, zdraví a práv dítěte, jakož i práv jiných osob a veřejného pořádku. Vrchní soud sděluje, že dobu partnerského vztahu měl krajský soud zjišťovat výsledky obžalovaného, matky poškozené a event. poškozené s přihlédnutím k ostatním svědeckým výpovědím. Jelikož se však jedná o otázky skutkové, výsledek měl být stanoven i s přihlédnutím k uplatnění zásady *in dubio pro reo*, přičemž zjištění přesných časových údajů je velmi důležité, neboť pokud se obžalovaný s poškozenou pohlavně stýkal až po rozchodu s její matkou, je těžko mluvit o sexuálním nátlaku způsobeném závislostí poškozené na obžalovaném. Rovněž i ohrožení výchovy dítěte ve smyslu § 201 trestního zákoníku je velmi pochybné a muselo by být obžalovanému prokázáno konkrétními důkazy, nikoliv jen pouhými spekulacemi.

7. Další pochybení našel vrchní soud ve znaleckých posudcích z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie znalkyň MUDr. Fiedlerové a Mgr. Pixové a v posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – sexuologie znalkyně MUDr. Herrové, které spočívá v tom, že znalkyně v nich vycházely mimo jiné i z informací, které byly zjištěny mimo vlastní trestní řízení i mimo provedená klinická vyšetření a mohly tak vést ke zkresleným nebo nesprávným závěrům. Oba znalecké posudky obsahují výtahy z úředních záznamů o podání vysvětlení pořízených v době před zahájením trestního stíhání obžalovaného, nemohou proto sloužit jako plnohodnotný základ pro další znalecké úvahy, které právě v oborech, v nichž se klinická zjištění činí, zejména s přihlédnutím k anamnestickým faktům mohou vést ke zkreslení závěrů. Ačkoliv při erudici přibrávaných znalkyň je možnost ovlivnění těmito nedůkazními prostředky nepatrná, vyloučit ji nelze. Ve věci tak, pokud bude dokazování pokračovat, bude nutno vypracovat znalecké posudky nové, zpracované jinými znalci, kteří nebudou ovlivněni zmíněnými nedůkazními prostředky. Pokud pak jde o zjištění naplnění skutkové podstaty přečiny sexuálního nátlaku podle § 186 trestního zákoníku, bude se muset soud přesvědčivě vypořádat s objasněním pojmu, „závislosti poškozené na pachateli“, když závěr, že poškozená byla dítětem,

kteře se nemohlo zcela samo rozhodovat a svůj život proto nemělo ve vlastních rukou, není podložen žádným z provedených důkazů.

8. Vrchní soud tedy konstatuje, že dokazování musí být v první řadě soustředěno na zjištění doby, v níž k sexuálním stykům mezi obžalovaným a poškozenou docházelo, v návaznosti na zjištění, zda v této době či v její části ještě obžalovaný udržoval poměr s matkou nezletilé poškozené, jaký byl vztah obžalovaného k dceři družky, aby tak byl zjištěn stupeň případné závislosti osoby vychovávající a vychovávané, a to v každém časovém období jejich vztahu. Závěry o materiální závislosti poškozené na obžalovaném, které nalézací soud činil, a sice, že v době pobytu v jeho bydlišti na něj byla odkázána po stránce zabezpečení obživy a saturování základních potřeb ve smyslu bydlení i pomoci při vzdělávání, pak podle vrchního soudu nejsou opřeny o žádný provedený důkaz a naopak jsou v rozporu se samotnými zjištěními krajského soudu, podle nichž se ze strany obžalovaného jednalo o upřímně míněný milenecký vztah se ženou a z provedené dokumentace, telefonní komunikace poškozené, rovněž vyplynulo, že k obžalovanému pocítovala pozitivní emoce navazující na vzájemný milenecký vztah. Závěr soudu, že materiální závislost poškozené na obžalovaném byla dána vzdáleností místa bydliště obžalovaného do nejbližší obce, je pak podle vrchního soudu čirou spekulací, důkazy nikterak nepodloženou, naopak odporující zjištěním, že poškozená obžalovaného navštěvovala dobrovolně a závislost na něm nebyla žádným způsobem dokumentována. Dále pak vrchní soud činí výklad toho, co musí být zjištěno k naplnění skutkové podstaty předmětného přečinu, a to ve smyslu vztahu závislosti mezi obětí a pachatelem a též to, že musí být prokázáno, že pachatel uvedené závislosti zneužívá některou úmyslnou formou stanovenou v trestním zákoníku. Poškozená byla osobou, která má právo se sama rozhodovat o svém pohlavním životě a jak vyplynulo z výpovědi nezúčastněných svědků, svůj pozitivní vztah k obžalovanému dávala veřejně na odív. Byl-li obžalovaný skutečně do poškozené zamilován a jeho láska byla jí verbálně i fakticky opětována, je úmyslné zneužití závislosti poškozené na pachateli, které by se blížilo úrovni násilí, pohružky násilím, pohružky jiné těžké újmy či zneužití bezbrannosti podle § 186 odst. 1 trestního zákoníku dle zrušovacího usnesení velmi problematickým a soud by musel tuto závislost vysvětlit jinými, než v napadeném rozsudku uvedenými důvody. Z tohoto hlediska by ve věci mohl být činným znalec z oboru psychologie, dodává vrchní soud, který by v obecné rovině vysvětlil, zda a jakým způsobem může citový vztah pachatele a oběti ovlivňovat vzájemnou interakci těchto osob. Poté teprve by soud mohl činit právní závěry o existenci závislosti a jejím zneužití. V této souvislosti by pak skutkovému stavu věci mohlo přispět i zjištění pohnutek poškozené, která měla k obžalovanému velmi pozitivní vztah, ke změně svých stanovisek vedoucích až k obvinění z trestné činnosti, které se nedopustil, z níž byl pravomocně zproštěn viny.

9. Co se pak týče přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 trestního zákoníku, bude na krajském soudu, uvádí soud vrchní, aby se blíže zabýval naplněním skutkové podstaty předmětného přečinu ve znaku svádění nezletilé k nemravnému životu. Jednak je nutné zjistit přesně dobu, ve které k pohlavním stykům mezi obžalovaným a poškozenou docházelo a zda tyto styky byly i v době vztahu obžalovaného s matkou nezletilé poškozené. Dále pak je třeba předložit důkaz o tom, že pohlavní styk s osobou starší 15 let, která již není žádným způsobem závislá na pachateli a ani derivátním způsobem u něj nelze dovést rodičovskou odpovědnost podle § 858 občanského zákoníku, naplňuje znaky nemravného života podle § 201 odst. 1 písm. b) trestního řádu (sic!) a v čem tato nemravnost, tedy život vedený v rozporu se zásadami morálky, spočívá. Ke zjišťování formy zavinění obžalovaného k jednání, jímž byl uznán vinným, připomněl odvolací soud, že formulace, „musel vědět, že svým jednáním může způsobit následek“ neodpovídá znění ust. § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, podle něž je pro dovození spáchání trestného činu ve formě tzv. vědomé nedbalosti nutno obžalovanému prokázat, že o možném porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem věděl. Prokázání vědění nelze nahrazovat vágními formulacemi bez zjištění skutečného stavu vědění pachatele. Dále vytýká

vrchní soud krajskému soudu formulaci uvedenou v odůvodnění rozsudku týkající se stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného, v níž nalézací soud odkazoval při použití vyšší trestní sazby, že byl čin spáchán na dítěti, a proto je namístě právně kvalifikovat počínání obžalovaného též podle ust. § 186 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku s tím, že kumulací materiálního hodnocení činu s jeho formálními znaky došlo k dvojitmu přičítání jedné skutečnosti k tíži obžalovaného a tedy k situaci, kterou právní řád nepřipouští. Pokud dospěl krajský soud k závěru, že jednáním obžalovaného byly naplněny formální znaky skutkové podstaty trestného činu, měl obžalovaného takovým trestným činem uznat na vinu, když materiálního hodnocení mělo být užito toliko při úvahách o trestu.

II. Činnost nalézacího soudu po vrácení věci

A) Provedené důkazy a jejich hodnocení

10. Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře, jsa ve smyslu ust. § 264 odst. 1 trestního řádu vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí odvolací soud, je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil.

11. Ve vztahu k otázce zprošťujícího výroku a jeho vztahu k ostatnímu žalovanému jednání má krajský soud za potřebné vyložit svůj postoj. Právní názor vyjádřený odvolacím soudem v jeho zrušujícím usnesení podle nalézacího soudu vede k závěru, že odvolací soud sdílí názor soudu nalézacího, že jednání, pro které byl obžalovaný obžalobou Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře postaven před soud, je nutno považovat za dva skutky, protože pokud by tomu tak nebylo, potom by odvolací soud (při nutném akceptování zprošťujícího výroku týkajícího se původně zvlášť závažného zločinu znásilnění, neboť nebylo podáno odvolání v neprospěch) zřejmě uzavřel, že tímto způsobem došlo též ke zproštění obžaloby ve vztahu ke zbylému jednání, které bylo v napadeném rozsudku shledáno jednáním protiprávním. To by pak jistě našlo svůj odraz už v rozhodnutí Vrchního soudu v Praze. Jelikož se tak nestalo, je zřejmé, že vrchní soud v zásadě akceptuje závěry nalézacího soudu týkající se jednoty skutku.

12. K tomu má podepsaný soud za potřebné dodat to, co podrobně nerozvedl v původním rozhodnutí, a sice že se zcela jistě nemůže jednat o jeden skutek proto, že údajného znásilnění se měl obžalovaný podle obžaloby dopustit na nezletilé [příjmení] v letních měsících roku 2014, avšak pravidelné sexuální kontakty koitálního charakteru byly prokázány až v době daleko následující po první gynekologické prohlídce poškozené, k níž došlo dne 16. 4. 2015. Při tomto vyšetření totiž bylo gynekologem zjištěno, že poškozená je virgo intacta. Pozitivní závěr o porušení panenské blány pak obsahuje zpráva z prohlídky poškozené realizované až dne 15. 9. 2016. Další záznamy ošetřujícího lékaře MUDr. Koláře pocházející ze dnů 13. 5. 2015 a 18. 1. 2016 přitom nehovoří o tom, že by poškozená pannou nebyla. Bez bližších podrobností je v nich pouze konstatováno, že gynekologický nálezný je idem, tedy stejný jako v předchozím případě, z čehož plyne, že i v těchto případech nedošlo ke změně již zjištěného stavu. Přitom je zapotřebí vidět, že by i v případě naznačovaného kamarádství mezi obžalovaným a gynekologem (které však také nebylo potvrzeno, protože původní tvrzení obžalovaného o tom, že právě tento gynekolog zachránil jeho sestru a neteř, svědkyně [příjmení] nepotvrdila) rozhodně nebylo nutné, aby odborný lékař v rozporu se skutečností uváděl do svých záznamů, že je poškozená panna (jak to tato uvádí), protože v době prvního vyšetření již byla starší 15 let. Navíc k rozchodu obžalovaného a matky poškozené došlo dne 9. 11. 2015, jak obžalovaný velmi přesvědčivě a s jistotou uvedl ve svém vyjádření k svědecké výpovědi [jméno] [příjmení] na čl. 314 a jak to nepřímou vyplývá z výpovědi zejména svědka [příjmení], který hovoří o tom, že na mlýně byl se svou tehdejší partnerkou [jméno] [příjmení] na nějaké oslavě na jaře roku 2016. I kdyby bylo možno hypoteticky uvažovat o tom, že v době existujícího vztahu k matce poškozené nebylo v zájmu obžalovaného, aby bylo najisto postaveno, že poškozená již panna není, neboť v tom okamžiku by bylo pravděpodobné, že původcem tohoto stavu je právě on (byť z facebooku

poškozené plyne, že tato měla v té době již poměrně významné sexuální zkušenosti se svými vrstevníky), dne 18. 1. 2016 to již bylo lhotečné. Dokonce nelze vyloučit ani to, že prosba poškozené o to, aby lékař nesdělil její matce, že už má za sebou coitus, mohla být tomuto adresována až při vyšetření dne 15. 9. 2016, protože problémy poškozené s časovým ukotvením určité události zjevně sdílí se svou matkou.

13. Objektivní důkaz o předchozím (koitálním) styku v podobě bakterie *Gardnerella vaginalis*, která byla v rodidlech poškozená nalezena při jejím vyšetření dne 16. 4. 2015, přitom nelze shledávat. Jak plyne ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie a porodnictví, MUDr. Petra Sába, Ph. D. (č.l. 335-339), jenž byl za tímto účelem soudem v původním řízení přibrán, je tato bakterie obvyklá u 50% žen v reprodukčním věku (výjimečně u prepubertálních dívek) a takto významný nález této bakterie vede pouze k vysoce pravděpodobnému závěru (je to ...velmi pravděpodobné, jak uvádí znalec), že k pohlavnímu styku došlo; přenos je však možný i nekoitálním a dokonce i nesexuálním způsobem. Pro vlastní rozhodnutí soudu proto existence této bakterie v pochvě poškozené v dubnu 2015 v kontextu skutečností zjištěných bez důvodných pochybností má ten význam, že sice lze vyloučit násilný pohlavní styk obžalovaného s poškozenou v roce 2014, ale nález z dubna 2015 současně nevylučuje existenci nekoitálních sexuálních praktik touto provozovaných (avšak ne nutně s obžalovaným, jak bude ještě rozvedeno dále). Znamená to také, že závěr o zahájení pohlavního života poškozené násilným koitem s obžalovaným není žádným z provedených důkazů prokazován (výpověď poškozené je v tomto ohledu z důvodů uvedených dále krajně nevěrohodná), tudíž nemůže být ani konstatováno, že spolu s opakovanými pohlavními styky, v nichž byly obžalobou shledávány další trestné činy, tvoří tento neuskutečněný násilný akt jeden skutek (resp. dílčí útok pokračujícího jednání) a odpovídajícím postupem soudu by bylo pouhé,, vypuštění“ tohoto jednání z popisu skutku.

14. V tomto necht' je shledávána též odpověď na obhajobou navrhané dílčí zastavení trestního stíhání podle § 11 odst. 1 písm. h) trestního řádu a dílčí zproštění obžaloby podle § 226 písm. a), c) trestního řádu. Pomine-li soud nemožnost takového postupu v případě jednoho skutku, který rozhodně nelze současně,, zastavit“ a současně zprostit (navíc ze dvou důvodů, což je zjevný nonsens, protože pokud se použije jedno, vylučuje se použití toho druhého). Lakonicky řečeno: Co je zastaveno, nemohu zprostit, co zprošťuji, nemohu zastavit.

15. Po vrácení věci nalézací soud nařídil hlavní líčení, a to poté, co v souladu se závazným, právním názorem odvolacího soudu přibral nové znalce k provedení znaleckého zkoumání obžalovaného i poškozené tak, jak uvedl vrchní soud v odstavci 14. svého usnesení. Do vyřizování této věci pak zasáhla jednak půlroční stáž předsedy senátu u jiného soudu, jednak pandemie onemocnění Covid 19, která vedla v lednu 2021 k odročení hlavního líčení na měsíc březen 2021, jakož i k dalšímu odročení na květen 2021, jelikož epidemická situace byla v těchto měsících v České republice krajně nedobrá, přisedící jsou seniorského věku a obžalovaný je po léčbě onkologického onemocnění. Nakonec bylo hlavní líčení konáno až v měsíci červnu 2021, neboť květnový rok hlavního líčení bylo nutno odročit pro onemocnění obhájce obžalovaného. Protože v mezidobí došlo k tomu, že Mgr. Josef Dunda, který byl členem senátu nalézacího soudu při prvním meritorním rozhodování, přestal vykonávat funkci přisedícího, muselo být postupováno v souladu s ust. § 219 odst. 3 věta druhá trestního řádu a dosavadní průběh hlavního líčení, včetně důkazů v něm provedených, bylo nutno při nově nařízeném hlavním líčení zopakovat, přičemž k takovému postupu byl ze strany obžaloby i obhajoby dán souhlas. Přčtení protokolu o hlavním líčení včetně tam provedených důkazů se pak logicky netýkalo znaleckých posudků znalkyň Mgr. Fiedlerové, Mgr. Pixové a MUDr. Herrové, které Vrchní soud v Praze označil za zcela vadné a výslovně uložil, aby byly vypracovány znalecké posudky nové, zpracované jinými znalci. Z toho také vyplývá, že nemohlo být přčteno ani vyjádření obžalovaného k těmto důkazům podle § 214 trestního řádu (jako kdyby nebyly, proto nelze

použit vyjádření obžalovaného k nim učiněné), a také to, že nově přibraní znalci nemohli být konfrontováni s těmito původními znaleckými posudky.

16. Dokazování pak bylo v hlavním líčení doplněno nejen o přednesení těchto znaleckých posudků znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie prof. MUDr. Jiřím Rabochem, Dr. (ad obžalovaný - č.l. 454-469), oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Danou Dvořákovou a znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví různá, psychologie dětí, mládeže a dospělých PhDr. Mgr. Liborem Pytlem (ad poškozená - č.l. 416-434), nýbrž také výsledkem obžalovaného k jeho aktuálním osobním, zdravotním a majetkovým poměrům a provedením listinných důkazů, které byly v mezidobí shromážděny. Šlo zejména o opis rejstříku trestů, zprávu z centrální evidence stíhaných osob (č.l. 484 – 485), jakož i protokol, který byl sepsán na žádost poškozené u zdejšího soudu (č.l. 482). Obžalovaný opět odmítl vypovídat k meritu věci, ke svým osobním a majetkovým poměrům uvedl, že je zaměstnán s příjmem cca 25 000 Kč čistého měsíčně, splácí půjčku, dluhy nemá, zdravotní stav je relativně dobrý, žije se svou družkou. Nově stíhán není. V pracovních dnech bydlí v jejím bytě, o víkendech a svátcích jezdí na mlýn na řeku.

17. Co se týče požadavku vrchního soudu na přesné zjištění data, kdy ukončila matka poškozené svůj vztah s obžalovaným, zde soud nepřikročil k opětovnému výsledku [jméno] [příjmení], a to s ohledem na povahu informací od ní pocházejících a předchozí závěr nalézacího soudu, že se jedná o osobu obecně i specificky nevěrohodnou. Ten vyplývá z jejích nepřesných, lživých či zavádějících informací, jež poskytla při svém předchozím výsledku u zdejšího soudu. V tomto ohledu považuje soud, jak bylo již uvedeno, informaci obžalovaného o ukončení vztahu na narozeniny jeho dcery dne 9. 11. 2015 uvedenou v jeho vyjádření k výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] na č.l. 314 za pravdivou a současně za jeden z mála časových údajů, s nímž lze bez jakýchkoli pochybností v této věci operovat.

18. Protože odvolací soud vyjádřil ve svém rozhodnutí pochybnosti o způsobu vyhodnocení provedených důkazů nalézacím soudem a vytkl mu neodůvodnění skutkových zjištění, jakož i nedostatečné vyřešení otázky věrohodnosti poškozené nejen ve vztahu k zločinu znásilnění, ale též ve vztahu k dalšímu protiprávnímu jednání, jehož se obžalovaný podle prvního rozsudku dopustil (v čemž zjistil rozpor s ust. § 125 odst. 1 trestního řádu), nezbyvá podepsanému soudu než se pokusit opětovně vyložit svá skutková zjištění ve světle znaleckých posudků, které byly nově provedeny.

19. Nemůže být sporu o tom, že znalecký posudek znalce prof. MUDr. Jiřího Rabocha nepotvrdil původní závěry znalkyně MUDr. Herrové o přítomnosti sexuální deviace u obžalovaného v podobě neúplné sexuality s hebefilními rysy, který se promítl do odsuzujícího výroku původního rozsudku. Naopak, znalec u něj konstatuje toliko disharmonicky strukturovanou osobnost se smíšenou poruchou osobnosti, která je stálou charakteristikou povahy posuzovaného, bez závislosti na psychoaktivních látkách a bez toho, že by byl pobyt obžalovaného na svobodě z psychiatrického a sexuologického hlediska nebezpečný. Schopnosti rozpoznávací a ovládací byly u obžalovaného zachovány. Znalec byl pouze v hlavním líčení obecně dotazován, jak je možné, že mohou mít dva znalci rozdílný přístup ke zjištěním pocházejícím z povahy věci z objektivního vyšetření na falopletysmografu (č.l. 133). K tomu uvedl, že průkaznost tohoto vyšetření je na úrovni 60 – 70 %, jeho interpretace je pak záležitostí znalecké erudice. Navíc je u něj dána vyšší průkaznost tam, kde jde o posouzení sexuální afinity k objektům než tam, kde jsou na promítaných scénách se sexuální tematikou vidět určité procesy, úkony, jako je například sexuální agrese. Znalecké závěry jsou pak výsledkem analýzy výsledků různých vyšetření, nejen na tomto zařízení, s použitím vlastních znalostí a zkušeností. Výsledky vyšetření obžalovaného na falopletysmografu, které signalizují sexuální přitažlivost k objektům dospívajících dívek (ale s rozvinutými sekundárními pohlavními znaky), a dospělé ženy, jaké zjistil u obžalovaného, jsou u běžných heterosexuálně orientovaných mužů zcela obvyklé a nijak se nevymykající normálu. Na průkaznost závěrů znaleckého zkoumání přitom neměla vliv předchozí onkologická operace obžalovaného provedená v oblasti břicha. Jelikož vysvětlení závěrů

znaleckého zkoumání obžalovaného považuje soud za zcela přesvědčivé a pochybnosti nevzbuzující (a to též s ohledem na mimořádně vysokou erudici znalce, který je emeritním přednostou Psychiatrické kliniky 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v [obec] a, mimochodem, jako první u nás computerizoval originální falografickou metodu), nepovažoval za nutné nařizovat případný revizní znalecký posudek, ačkoli ve spisovém materiálu je jiný posudek naznačující jiné závěry o sexualitě obžalovaného. Přitom nelze považovat znalecký posudek znalce prof. Rabocha za posudek revizní ve smyslu § 109 trestního řádu, tudíž nebylo nutno z formálních ani obsahových důvodů důkazní rámec rozšiřovat.

20. Co se duševněpytných posudků vypracovaných na poškozenou týká, znalkyně MUDr. Dana Dvořáková shledala z psychiatrického hlediska u poškozené poruchu přizpůsobení pod obrazem úzkostně depresivním. Dále konstatuje, že u poškozené bylo přítomno škodlivé nadužívání psychotropních látek s preferencí alkoholu a kanabinoidů, přičemž k rozvoji závislosti nedošlo. Je u ní přítomna mentální retardace v lehkém stupni spolu s poruchami chování. Posttraumatická stresová porucha nebyla a není u jmenované přítomna. Škodlivé nadužívání psychoaktivních látek bylo znalkyní dáno do příčinné souvislosti s vrozeným deficitem kognitivních a exekutivních funkcí - mentální retardací, která byla komplikována poruchou chování, tedy zhoršenou sociální přizpůsobivostí ve vztahu k okolí. Sociální poměry, snaha vyrovnat se kamarádkám v partě, nedobrá až tíživá situace v rodině, jakož i vliv dědičnosti stojí za tím, že začala už ve věku kolem 13 let zneužívat alkohol a kanabinoidy v masivní míře. Přitom se pohybovala v prostředí, které užívání alkoholu a marihuany umožňovalo, nebyl to projev revolty proti rodičům.

21. Znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] pak ke struktuře osobnosti poškozené uvedl, že s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu [jméno] [příjmení] a tedy i sníženému stupni vývoje, je nezbytné uvědomění si podnětů, které je posuzovaná schopna správně vnímat a vyhodnocovat. V případě sníženého počtu současně vnímaných prvků oproti běžnému počtu (tak jak dochází například u dětí v mladším školním věku), může převládat tzv. bezděčná pozornost. Tento nedostatek úmyslné pozornosti pak vede k neúplnému a povrchnímu vnímání. Procesy vnímání doprovází i schopnost abstrakce. U posuzované pak zřejmě převládá mechanická nad logičností. Mezery v paměti jsou pak mnohem více než u dospělých nahrazovány tím, co slyšely od ostatních (nejen co se týká předmětné události, ale i událostí podobných) či vlastní fantazií. Posuzovanou [jméno] [příjmení] pak znalec označuje za obecně nevěrohodnou, v jejích projevech nejen v souvislosti s předmětnou událostí jsou zaznamenány četné znaky emblémů a adaptátorů v různých souvislostech udávaných dat z průběhu celého jejího života. Co se pak týče specifické věrohodnosti poškozené, zde znalec konstatuje, že na 19 bodové škále ve 12 bodech vychází výpověď posuzované jako specificky nevěrohodná, ve 4 bodech odpovídá skutečnosti a poslední 2 body (obsahy) nejsou přítomny vůbec. Konečně nebyly ani z pohledu psychologického zjištěny žádné známky posttraumatické stresové poruchy. Její hodnotové schéma vědomí je situačně blokační. Odstup od reality ji vede k opakovaným náhražkovým způsobům chování tak, aby našla uspokojení. Prostředky náhražek rozšiřuje i na principy dosažení zvýšené pozornosti ke své osobě, bez vědomí dopadů takového chování. Vnímá pouze realitu svého uspokojení, kdy očekává naplnění svých i předešlých snů a ideálů. Zde může projikovat i závěry ze vztahu s obviněným, ve kterém se jí nedařilo se identifikovat. Ve zvýšené míře je ovlivňována svou tělesnou přecitlivělostí a nedostatečným sociálním nadhledem. Nedostatečná schopnost vnitřní autocenzury ji může vést k neobvyklým reakcím, pro které nemá ani žádný důvod. Mentální úroveň je jednoduše strukturovaná a související s její intelektovou výbavou, která je na úrovni nižšího stupně slabomyslnosti. Paměťové schopnosti odpovídají mentální úrovni její osobnosti, schopnost správně vnímat, pamatovat si a chápat prožité události je sice v základech zachována, avšak dochází v míře více než obvyklé k hodnocení těchto mnestických dat filtrem svých přání a snah a tedy k ne vždy dostatečně objektivnímu zpracování, a to i vzhledem k nedostatečné schopnosti běžných abstrakcí. Porovnávání pak v rámci vlastních zkušeností je také nedostatečné.

Jsou u ní ve větší míře přítomny znaky zvýšené sugestibility i sklon k fabulacím a z něho vyplývající tendence ke zkreslování skutečností i prožívaného.

22. V hlavním líčení rozvedl závěry svého posudku. Inteligence posuzovaná se pohybovala v pásmu 70 – 80 IQ. S tím souvisí nejenom paměťové schopnosti, představitivost, všechny vývojové záležitosti, které se týkají osobnosti v době, kdy se tyto události měly udát, ale především vlivy, které v rámci takového sníženého věkového stupně působí. Došlo u ní v této souvislosti k posunu prožívání určitých skutečností oproti odpovídající běžné populaci tak, že tato je (v době žalovaného jednání) prožívala jako běžné dívky ve věku 10 až 15 let, ale diferencovaně. Byly u ní ve věku cca 16 let přítomny některé znaky, které prožívají děti před 10. rokem věku, a to je princip vnímání vlastních vin. Kolem 10. roku věku je to otázka testování všech možných věcí, možností, reakcí okolí, a to i toho, co vydrží tělo, včetně sebepoškozování. Pak je období kolem 12, 13 let, kdy si dítě začíná uvědomovat všechny okolnosti sociálních vazeb a vztahů, které jsou běžné ve společnosti, v tomto období začínají záležitosti dospívání. Konečně je to doba kolem 14. až 15. roku věku, kdy dochází k projevům, které se dají klasifikovat jako Elektrín komplex. Vyjde-li se ze základů psychoanalýzy, tak u chlapců je to adekvátní Oidipovský komplex, který mají chlapci poprvé ve věku 5 let, podruhé v 15 letech, kdy se syn zamilovává do své matky. U dcer je to trochu něco jiného. Je tam princip toho, že využívají osobu otce (v tomto případě pan [příjmení] hrál osobu otce), aby si vytvořily první konkurenční vztah se svou matkou jako sokyni v lásce. Vztahu k otci v tomto ohledu dcery jakoby zneužívají. Už jenom proto tam může docházet k určitému příklonu k otci. Většina lidí tento princip, který zažívali ve svém životě, mají vytěsňen. A to i proto, že společensky je nepřijatelný jakýkoli incest a tento náznak incestu je ve své podstatě podmínkou toho, že člověk tyto okolnosti, ať už trvají kratší dobu nebo dobu delší, vytěsňuje. Proto by mělo jednoznačně nastat zapomínání počáteční zamilovanosti, která tam samozřejmě musí proběhnout, a to i té incestní, pokud by ovšem k tomu byla poškozená dostatečně mentálně nastavena. Ale v daném případě tomu bylo tak, že počáteční zamilovanost poškozené byla naopak obžalovaným přizívována a posléze, možná, došlo k tomu, že poškozené imponoval. K aktu potom mělo dojít až v okamžiku, kdy došlo k rozchodu pana [příjmení] s matkou poškozené, takže on byl tím volným partnerem, který, ať už z hlediska příměru, přístupu, výchovných schopností nebo výchovných procesů, které tam probíhaly, navozoval již předtím situace, které mohly emočně vést k projevům sympatií a ty se posléze mohly přerodit v pseudoplatonickou lásku. Pokud je tam normální, zdravý vztah otce k dceři, tak byť se dcera v jeden okamžik platonicky zamilovává do svého otce, tak otec nikdy nedá odpověď, která by podpořila dceru v jejím citu k němu ve smyslu sexuálním. To zde ovšem nenastalo. Poškozená zde mohla hledat v osobě obžalovaného pomocnou ruku, oázu klidu v jinak špatném vztahu s matkou, s níž byly každodenní hádky, a k rozvoji tohoto vztahu došlo. Zprvu se u ní zřejmě jednalo o důsledek sexuálních snah na základě zvědavosti. Takto se u ní nejspíše vyjádřilo životní neukotvení, neuchopení a nedostatečného vnímání dopadů, které by taková aktivita mohla mít, jež by jinak každý, klasicky disponovaného jedinec, docenil. V tento okamžik tam v důsledku mohlo dojít k překročení rámce sexuálních výzev, aniž by si poškozená uvědomovala, kam až to může dojít. Posléze, když už k něčemu takovému došlo, tak toho ve své podstatě začala zneužívat.

23. Soud ve světle nastalé procesní situace nebude předkládat podrobný obsah důkazů, které provedl podle § 213 odst. 3 trestního řádu přečtením protokolu o hlavním líčení konaném v řízení před rozhodnutím odvolacího soudu, neboť ten byl rozveden v odůvodnění původního rozhodnutí. To přitom nebylo v celém rozsahu zrušeno a nalézací soud se tak domnívá, že v tomto ohledu může pro stručnost odkázat na odůvodnění svého původního rozsudku. Zde se soud omezí pouze na zdůraznění těch skutečností, které dle něj z celého provedeného dokazování vyplývají.

24. Obžalovaný až na uvedení osobních a majetkových poměrů v hlavním líčení konaném v roce 2019 odmítl vypovídat, jeho postoj k meritu věci je možné seznat pouze z vyjádření, která podal

k jednotlivým provedeným důkazům. Ohradil se v nich proti tomu, že by se dopustil sexuálního motivovaného násilí na [jméno] [příjmení]. Ta na mlýn chodila naposledy v dubnu 2016, vídali se spolu i v červnu 2016 v hotelu Palcát. Kdyby poškozenou znásilňoval, ta by mu netelefonovala, aby pro ni přijel do školy v [obec] ještě v prvním ročníku. Gynekolog MUDr. Kolář je jeho dobrý známý. Popsal, kdy poškozená nastoupila na střední školu (v říjnu toho roku jí bylo 16 let), čímž poupravil nepřesné údaje podávané matkou poškozené [jméno] [příjmení]. Také odkazem na narozeniny své dcery přesně určil datum rozchodu se svědkyní na den 9. 11. 2015, protože tato nebyla schopna datum rozchodu upřesnit. Zdůraznil, že kdyby nějak poškozené ubližoval, jistě by k němu nechodila, nepsala zamilované zprávy a nešla by s ním v červnu 2016, kdy je viděl i pan [příjmení], na diskotéku do hotelu Palcát v Táboře.

25. Svědkyně [jméno] [příjmení], bývalá partnerka obžalovaného a matka poškozené potvrdila, že její dcera měla od obžalovaného telefon s paušálem, který ji vždycky vzal, když,, zlobila“. Jakým způsobem měla zlobit, neuvedla. Telefon měla v době, kdy šla do [obec] na internát. Ve mlýně, kam poškozená jezdila s jejím vědomím, spala na jedné velké posteli s obžalovaným. Ona sama si nemyslela, že by k něčemu mohlo dojít, když poškozenou znal obžalovaný odmalička. Dárky jí dával, koupil jí brýle, ale to ještě byli spolu zadobře. Gynekologa poškozené zařídil obžalovaný, v té době spolu nebyli, což ovšem není pravda. Také uvedla (v rozporu s lékařskou zprávou), že nebyla přítomna prvnímu vyšetření poškozené na gynekologii.

26. K osobě svědkyně [jméno] [příjmení] je třeba uvést, že její výpověď není pro rozhodnutí ve věci použitelná. Svědkyně evidentně není schopná zasadit události do časového rámce, přednáší dohady či zjevné nepravdy o takových věcech, jako je první menstruace poškozené (svědkyně udává věk 12 až 13 let, poškozená při prvním vyšetření u gynekologa uvedla věk 15 let), údajně jen osmiletou základní školu, kterou poškozená absolvovala (ačkoli jiné než devítileté základní školy již několik desítek let nejsou, přičemž zcela pominula, že poškozená opakovala první ročník), není schopná říci, kdy přesně začala dcera studovat v [obec] atp. Ke sdělení gynekologa, že její dcera již není panna, uvedla, že jí to řekl v létě před nástupem dcery do [obec] Ani to však nemůže být pravda, protože ze zprávy z učiliště ([ulice] škola řemeslná a Základní škola [obec] - č.l. 234) vyplývá, že poškozená zde nastoupila ke studiu oboru cukrářská výroba dne 1. 9. 2015. Přitom z lékařských zpráv MUDr. Koláře posouzených též znalcem MUDr. Petrem Sákem jasně plyne, že první gynekologické vyšetření, jemuž byla přítomna matka poškozené, která byla též vyrozuměna o dalším postupu léčby, podstoupila poškozená dne 16. 4. 2015 (že se jednalo o první vyšetření jmenované je postaveno najisto, protože žádné dřívější vyšetření gynekologem ani nebylo zdravotní pojišťovně nikdy účtováno – viz zpráva VZP č.l. 289-302 spisu), a to byla virgo intacta. Z těchto zpráv plyne, že poškozená nebyla pannou až při vyšetření dne 15. 9. 2016. Je tedy zřejmé, že se svědkyni [příjmení] pletou roky, ve kterých se nějakou (důležitou) zprávu dozvěděla, o okolnostech sdělení nemluvě. Věrohodnost této svědkyně je tak na podobné úrovni jako věrohodnost její dcery, tudíž, jinými slovy řečeno, není možno výpověď mít za zdroj relevantních informací. Jedinou výjimku může představovat informace potvrzená jiným důkazem. Jinak cokoli od těchto svědkyň pochází nelze brát za sdělení nevyvolávající důvodné pochybnosti.

27. Sestra obžalovaného, svědkyně [jméno] [příjmení], potom potvrdila informace plynoucí z facebookových stránek [jméno] [příjmení] (viz č.l. 215-217, kde je komunikace se [jméno] [příjmení], který ji žádá o intimní fotografii a minimálně,, manuální uspokojení“, na což poškozená odpovídá, že nemůže, k čemuž [jméno] [příjmení], zjevně nespokojen, dodává, aby,, ... si užila s [příjmení]“ – listopad 2015), nebo z facebookové komunikace [jméno] [příjmení] na č.l. 102-106, poskytnuté svědkyní [jméno] [příjmení], z níž plyne, že už dne [datum] bylo vcelku obecně známo, že poškozená,, ... chodí s padesátiletým chlápkem“, což tehdy napsal a později u zdejšího soudu potvrdil svědek [jméno] [příjmení]. Svědkyně [jméno] [příjmení] i její dcera [jméno] [příjmení] shodně popsaly soužití na mlýně i roli poškozené v rodině obžalovaného a také popsaly chování obou v letních měsících roku 2015. Upřesnění termínu je přítom velice přesné proto, že se svědkyni [jméno] [příjmení] narodila dne [datum] dcera a v době tomu

precházející si svědkyně všimla, že [jméno] [příjmení], „...je s [jméno] [příjmení]“. Viděla je tehdy, jak se drželi za ruce, později, jak se líbali. Svědkyně [jméno] [příjmení] to komentovala slovy, že jejímu bratrovi, „... musel spadnout rozum do kalhot“. Nikdy jí však obžalovaný nepotvrdil, že by s poškozenou měl něco intimního, nebyly na nich vidět modřiny či jiná zranění. Ale i její sousedka na chatě jí v létě 2015 říkala, že obžalovaný s poškozenou, „něco má“. [jméno] viděla náznaky intimnějšího chování v jarních měsících roku 2016. Vyloučila, že by došlo k nějakému násilí mezi obžalovaným a poškozenou, protože v době, kdy se to mělo podle obžaloby udát (rok 2014), na mlýně pečovala o nemohoucí matku a musela by něco slyšet. Matka poškozené pak byla na mlýně ještě v roce 2016 se svým novým partnerem.

28. Tím partnerem byl svědek [jméno] [příjmení], který uvedl, že s [jméno] [příjmení] začal chodit někdy v době, kdy poškozená začala jezdit do [obec], ale bylo to ještě před zářím toho roku (tedy zářím roku 2015). [jméno] [příjmení] mu řekla, že se s obžalovaným už rozešla (pozn.- zjevně to nebyla pravda). Popsal účast na oslavě na mlýně někdy v roce 2016, kdy viděl, jak se obžalovaný snažil sundat poškozené tričko. Svědek dále hovořil i o tom, jak poškozená měla telefon a několik měsíců s ním neustále odcházela, aby byla o samotě. Pak svědkovi řekla, že byla obžalovaným znásilněná. Svědek jí pak vozil k psychologovi do Českých Budějovic. Obžalovaný jí telefonoval 6 až 8 krát za odpoledne a byl neodbytný. S poškozenou nějakou chvíli měl vztah i synovec svědka [jméno]. Pokoušel se s ní o pohlavní styk (mimočodem, ještě dříve, než [jméno] dosáhla věku 15 let), ale z nějakých důvodů nebyl dokonáný. [jméno] říkala, že začala pít, protože je toho na ní moc. On to spojuje s nějakým [jméno], který jí alkohol kupoval. Matka na ní křičela, že to nesmí, ale další řešení nebylo. Pak mu obžalovaný, zjevně v narážce na tuto skutečnost, řekl: „Buďte rádi, že jsem to byl já a ne ten váš blbeček.“ (č.l. 320). Výslech bývalého partnera poškozené pak soud nepovažuje za podstatný pro tuto věc, neboť klíčové informace, které od něj mohou být očekávány, soud zjistil z lékařských zprávy a z výpovědi svědka [jméno] [příjmení].

29. Kamarádky poškozené, [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení], prakticky shodně popsaly okolnosti, za nichž se jim poškozená o Tábore slavnostech v září roku 2016 nebo 2017 svěřila, že byla znásilněna obžalovaným na jeho mlýně, ale nikdy si na ní nevšimly nějakých zranění. Podrobnosti znásilnění poškozená svědkyni [příjmení] nesdělila. Svědkyni [příjmení] také ne. Ta však popsala příhodu, kdy byla s poškozenou na mlýně. Bylo to asi v roce 2017 (určení letopočtu dělalo oběma svědkyním problém, takže to jistě mohlo být i dříve, protože v roce 2017 už vztah mezi obžalovaným a poškozenou neexistoval), kdy po ulehnutí do postele přišel z jiného pokoje obžalovaný a začal poškozenou osahávat na horní části těla, ta se bránila a z postele ho skopla. Svědkyně [příjmení] pak označila poškozenou, s ohledem na své zkušenosti s ní, které získala na diskotékách, za, „kurvu“.

30. [jméno] [příjmení], tehdejší přítelkyně bratra poškozené vypověděla, že se od [jméno] [příjmení] dozvěděla, že byla poškozená obžalovaným znásilněna. S bratrem poškozené začala chodit na začátku velkých prázdnin roku 2016. Někdy koncem léta jí o znásilnění poškozená vyprávěla. Měla k tomu dva popisy. Jeden, že se to stalo po koupání a požívání alkoholu na mlýně a druhý, že to bylo cestou z internátu domů, kdy zastavil s tím, že pokud mu, „nedá“, nepojede. Všem svědkyním i svědku [příjmení] poškozená měla vyprávět, že prosila gynekologa, aby matce neříkal, že už není panna. Svědkyně potvrdila, že obžalovaný poškozenou neustále, „naháněl“ po telefonu.

31. Syn obžalovaného [jméno] [příjmení] potvrdil, že si v létě 2015 všiml, že při posezení na mlýně měla poškozená položenou ruku na stehně obžalovaného, což svědkovi přišlo divné. Pak si všiml, že i obžalovaný dával poškozené ruku do klína. Popsal jednu letní oslavu narozenin, kdy tam bylo více děvčat, poškozená se chovala zcela bezprostředně. Někdy později se bavil s otcem a ten mu řekl, že něco má s [jméno], což svědkovi vadilo. Na mlýně byl i v době, kdy tam poškozená přespávala, ale neví, jak v té části mlýna, kterou obývá obžalovaný, bydlela. Jeho bývalá přítelkyně [jméno] [příjmení] však jednou viděla, jak se obžalovaný s poškozenou na posteli objímají. Bylo to jistě v létě roku 2015, protože s přítelkyní se rozešel ten rok koncem léta.

Vadilo mu, že se otec více věnuje jí než vnoučeti. Neviděl, že by její otec svlékal poškozené tričko. Ani [příjmení] [příjmení] soud nepovažoval za potřebné vyslechnout, a to proto, že pro dokreslení celé situace v inkriminované době postačí toto svědectví, „z druhé ruky“, které přednesl syn obžalovaného. O pravdivosti této informace přitom nemá soud pochybnosti, neboť výpověď tohoto svědka, ač syna obžalovaného, soudu imponuje jako pravdivá ve všech ohledech. Svědek uváděl skutečnosti ve prospěch i neprospěch obžalovaného, s adekvátním nonverbálním projevem. Výslech před soudem mu zjevně nebyl příjemný, ale odpovídal bez zásadních prodlev, bez oklik a vytáček a v neposlední řadě proti obsahu sdělení obžalovaný nic nenamítal

32. Již zmiňovaný svědek [jméno] [příjmení] zná obžalovaného od [jméno] [příjmení]. Doslechl se, že měl obžalovaný s poškozenou chodit, což mu přišlo nemožné, ale pak je viděl, jak jdou ruku v ruce po hlavní třídě v [obec]. O tom, že spolu něco mají, se dozvěděl při návštěvě na mlýně několik týdnů předtím. Zmínil se o tom v komunikaci na facebooku v červenci 2015, která je součástí spisu. Byl překvapen tím, že věc vyšetřuje policie, protože podle jeho názoru se poškozená chovala naprosto normálně, žádný strach u ní neviděl. Pan [příjmení] ji jistě živil.

33. [jméno] [příjmení] je sousedkou v chatové kolonii u [anonymizováno] mlýna. Když se obžalovaný rozešel s [jméno] [příjmení], tak tam viděla poškozenou několikrát samotnou. Nikdo jí neublížoval, ona si na nic nestěžovala. Obžalovaný se o poškozenou vždy staral, učil se s ní, učil ji i vařit, choval se k ní hezky. Svědkyně nikdy neviděla nějaké osahávání či líbání, ale viděla, jak si poškozená sedla vedle obžalovaného, přitulila se k němu nebo ho pohladila, položila mu hlavu na rameno. To bylo už v době, kdy tam její matka nejezdila, mohlo jít o léto 2015. Poškozená tam jezdila tak do jara 2016, potom jí tam už neviděla. Ví o tom, že obžalovaný pro ni několikrát jel na internát, měla i telefon a notebook, ale svědkyně předpokládá, že ty věci byly od rodiny.

34. Konečně byla vyslechnuta i babička poškozené [jméno] [příjmení]. Ta zná rodinu [příjmení] dlouhá léta. Ví o tom, že na mlýn chodila vnučka [jméno] i sama, v době, kdy její dcera [jméno] už nebyla s obžalovaným. Na jeho adresu nemůže nic špatného říci, byla s ním jako se „zetěm“ spokojená. To, že se rozešli, bylo vinou její dcery. Poškozená si nikdy na nic nestěžovala, je zamlklá pořád. Měla však pana [příjmení] ráda, když jí odněkud přivezl, nic neříkala, smála se. Nechce věřit tomu, že by obžalovaný poškozenou znásilnil. Pan [příjmení] je vždycky na mlýn odvezl a zase je přivezl, „...je to tam hrozná dálka“. Nevšimla si žádných důvěrností mezi obžalovaným a poškozenou, když tam [jméno] jezdila, tak jí tam [příjmení] živil. Neví, zda tam vnučka přespávala.

35. Co se hodnocení těchto svědeckých výpovědí týká, soud nezjistil nic, co by je nějakým podstatným způsobem při rozhodování diskvalifikovalo. Tyto se v hlavních rysech překrývají a ve spojení s důkazy listinné povahy, které obsahují přesné datové určení konkrétní informace, jako jsou zejména zprávy z facebooku, lékařské zprávy a zpráva střední školy, dovolují učinit skutečně pevný závěr o tom, že mezi obžalovaným a poškozenou existoval důvěrný vztah, který alespoň zprvu nebyl zcela konzumován, ovšem vztah, který existoval již přinejmenším od jarních měsíců roku 2015. Obžalovaný ani poškozená přitom nikterak neskrývali, že mezi nimi je to poněkud jinak, než jak by příslušelo vztahu mezi dcerou a otcím (pokud by tak bylo možno stávajícího partnera matky nezletilého dítěte označit). Současně z těchto výpovědí vyplynulo, že vztah byl ukončen někdy v průběhu roku 2016, nejpozději v červnu tohoto roku, kdy byl na oslavě narozenin matky obžalovaného na mlýně i svědek [příjmení] se svědkyní [jméno] [příjmení] a poškozenou, jak o tom hovoří svědkyně [jméno] [příjmení] i svědek [příjmení]. V tomto měsíci pak byl obžalovaný s poškozenou na diskotéce, o níž sám hovoří. Datum však nebylo možno z provedených důkazů přesněji určit. Podle znalce [příjmení] [příjmení] byl konec vztahu způsoben tím, že se objevil u poškozené nějaký nový partner, bližší podrobnosti se však zjistit nepodařilo.

36. Ze strany obžalovaného byly během vztahu poskytovány poškozené dárky, byla jím při svých návštěvách na mlýně živena, jezdil pro ni do [obec] na internát, a to i v době, kdy již neudržel

vztah s matkou poškozené [jméno] [příjmení]. Z jeho chování pak jasně vyplývá, že se do poškozené až zamiloval (v mezích, v jakých je osoba se smíšenou poruchou osobnosti schopna), choval se mnohdy jako žárlivý partner, protože jí mnohokrát telefonoval a byl neodbytný, když mu poškozená telefon nebrala (viz svědek [příjmení]). Je jisté, že telefon poškozené daroval proto, aby s ní byl v kontaktu a jeho prostřednictvím na ní také činil nátlak, aby s ním v kontaktu setrvala. Když nechtěla, telefon jí odebral. Že to pro něj hodně znamenalo dokumentuje i to, že si dosud schovává zmíněné sms zprávy z 23. 2., 24. 2. a 21. 4. 2016 (č.l. 347-349), v nichž mu poškozená vyznává minimálně náklonnost slovy: „Mám tě ráda...“. Otázkou sice zůstává, zda tato vyjádření byla ze strany poškozené skutečně upřímně míněná, protože obdobně jmenovaná komunikovala i s celou řadou mladých mužů prostřednictvím facebooku, přičemž ani tam příliš nešetřila vyznáními lásky. Co je však ve spojení se zprávami gynekologa zcela evidentní, je to, že došlo též k pohlavním stykům v podobě souloží mezi obžalovaným a poškozenou (mimořádně, to obžalovaný připouští při vyšetření u sexuologa, ale toto sdělení zachycené ve znaleckém posudku nemůže být a není podkladem pro rozhodování), ovšem stalo se tak až v době, kdy jí bylo více než 16 let. Už z právě uvedeného a z toho, že intimnější kontakty s poškozenou obžalovaný zahájil někdy v jarních měsících roku 2015 (tedy ještě za existence vztahu s její matkou [jméno]), protože už o prázdninách tohoto roku je tato skutečnost známa větší množině osob), je zřejmé, že se nemůže jednat o jednání naplňující znaky minimálně základní skutkové podstaty zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, protože toho se dopouští pachatel na dítěti mladším patnácti let. Poškozená se narodila dne 6. 10. 1999.

37. Rozhodně nelze uzavřít ani na nějaké násilné jednání obžalovaného vůči poškozené. Sklon obžalovaného k sexuálně motivovanému násilí nevyplývá z žádného provedeného důkazu (předchozí odsouzení za ublížení na zdraví z roku 1982 skutečně takový závěr neumožňuje, druhé odsouzení bylo za trestný čin neoprávněný zásah do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 249a odst. 2 trestního zákona, odsouzení za přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku svědčí spíše pro projev poruchy osobnosti než připravenost obžalovaného k použití násilí). Znalecký posudek psychiatrický a sexuologický, kromě zmíněné poruchy osobnosti, nenaznačuje další defekty.

38. To osobnost poškozené je v důsledku několika nepříznivých okolností deformována. Závěr znalce PhDr. Libora Pytle o tom, že je obecně i specificky nevěrohodná, je jednoznačný, znalcem velmi přesvědčivě odůvodněný a soud o něm nemá žádné pochybnosti. Informace od poškozené pocházející jsou přitom jádrem sdělení i řady slyšených svědků, zejména svědkyň [příjmení], [příjmení] a [příjmení]. Ty sice samy o sobě nelze považovat za nevěrohodné (ostatně nepřesnosti v jejich výpovědích jsou povahy vcelku přirozené, jako je zapomínání na časové ukotvení nějakého zážitku), ale zdrojem jejich informací byla krajně nevěrohodná poškozená a takto je třeba k jejich výpovědím přistupovat. Tam, kde dívky hovoří o tom, co říkala poškozená, je jejich výpověď pro skutková zjištění nepoužitelná, tam, kde popisují vlastní zážitky a dojmy, je třeba jejich výpovědi brát v úvahu. Proto ani po vrácení věci a doplnění dokazování o nové znalecké posudky (strany přitom nepožadovaly opakované výsledky poškozené či svědkyně [jméno] [příjmení], které by právě pro jejich nevěrohodnost byly zjevně nadbytečné) nalézací soud nezjistil nic, co by jej mělo vést k pochybnostem o již dříve učiněném závěru, že se obžalovaný znásilnění na poškozené nedopustil.

39. Co se týče dalších trestných činů, je třeba vzít v úvahu následující:

40. Jak naznačil vrchní soud, při zkoumání, zda nedošlo ke spáchání trestného činu sexuální nátlak podle § 186 odst. 2, 3 písm. a) trestního zákoníku či ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), d) odst. 3 písm. b) trestního zákoníku je zapotřebí podrobně zvažovat další okolnosti, zejména zda v době páchaní činu existoval vztah obžalovaného a matky poškozené, zda existovala závislost poškozené na obžalovaném, zda obviněný úmyslně využíval této závislosti a zda vedení milostného života s osobou starší 15 let, která je způsobilá rozhodovat

samostatně o svém pohlavním životě, není závislá na pachateli a ani derivátním způsobem u pachatele nelze dovodit rodičovskou zodpovědnost podle § 858 občanského zákoníku (jak závazně konstatuje vrchní soud), naplňuje znaky nemravného života podle § 201 odst. 1 písm. b) trestního řádu, případně v čem tato nemravnost spočívá.

41. Vrchní soud tedy nesdílí původní názor nalézacího soudu, že derivátně odvozená rodičovská zodpovědnost obžalovaného existovala, ačkoli už z původního dokazování vyplynulo (a bylo to také součástí výroku o vině), že se obžalovaný dopouštěl tam popsaného jednání vůči poškozené ještě v době, kdy existoval partnerský vztah s její matkou, neboť se toho dopouštěl ... od jarních měsíců 2015 (sic!). Je přitom nesporné, že tento vztah skončil dne 9. 11. 2015 (potvrdila to v hlavním líčení i matka poškozené [jméno] [příjmení] slovy: „Jo, on si to pamatuje líp než já.“ - viz č.l. 314). Díky zprávám gynekologa je pak nutno mít za prokázané i to, že v té době byla poškozená ještě panna.

42. Intimnosti popisované svědky (a proto i existence vztahu obžalovaného a poškozené v té době) jsou sice prokázány, avšak sexuálně motivované kontakty obou se v té době zjevně omezovaly na nekoitální praktiky. Že k nim docházelo, je jisté. Hovoří o tom syn obžalovaného, který tlumočil zážitek své tehdejší partnerky, která přistihla poškozenou s obžalovaným při objímání na posteli v létě 2015, naznačuje to ostatně i zachycená facebooková komunikace s vrstevníkem poškozené [jméno] [příjmení] (č.l. 217), se kterým si poškozená navzájem vyznávala lásku. Ten ji (pravda, dle sdělení poškozené), „osahával“ a když po ní požadoval fotografie přirození a masturbaci, tato odmítla bez dalšího vysvětlení slovy, že, „... to nepůjde“. [jméno] [příjmení] pak komunikaci přerušil s tím, ať si tedy, „... užije s [příjmení]“. Že šlo právě o obžalovaného je zřejmé, protože z facebooku nevyplývá, že by poškozená intenzivně komunikovala s jakýmkoli dalším [jméno], který by byl jejím vrstevníkem. Podobné, „rozhovory“ poškozená vedla se [jméno] [příjmení] i v jiných dnech. Tak například dne 20. 11. 2015 se jí [příjmení] dotazuje, zda, „chodí s [příjmení] nebo [příjmení]“, na což ona odpovídá, že ani s jedním, později dne 22. 11. 2015 po diskusi o tom, kdo s kým je, uvedl [příjmení]: „... a ty [příjmení]“. Poškozená odpovídá: „Haha já s ním nic nemam“, na což odpovídá zase [příjmení]: „To sem viděl“ (sic!). Nejen z těchto poznámek je pak možno jednoznačně uzavřít, že [jméno] [příjmení] se stýkala s [jméno] [příjmení] způsobem, který vedl nezúčastněné pozorovatele k závěru, že mezi nimi je nějaký milostný vztah a současně věděla, že se jedná o cosi nepatřičného, proto se tím jinak nechlubila. Že tento vztah existoval pak potvrdila i svědkyně [příjmení], když hovořila o, „tulení“ se k sobě a hlazení nohy obžalovaného poškozenou v létě 2015. Ta také jednou viděla poškozenou ráno po probuzení, když jí říkala, že na místo přijela z diskotéky taxíkem (vše č.l. 326 verte). Tato svědkyně pak hovořila o telefonu i notebooku, který viděla u poškozené. O opatření telefonu hovořil i syn obžalovaného. Obžalovaný pak potvrdil, že poškozené daroval dva telefony a na počítač přispěl. Dovoluje to také uzavřít, že ke koitu mezi oběma došlo až po nikoli zanedbatelné době několika měsíců a zcela zřejmě se jednalo o, „přirozené“, po vzájemné dohodě učiněné posunutí jejich vztahu na vyšší úroveň, o němž obžalovaný zcela jistě velice usiloval. Ze strany poškozené pak možná, dle znalce PhDr. Pytle, šlo o původně nezamýšlený výsledek jejího sexuálního experimentování s obžalovaným. O znásilnění však řeč být nemůže.

43. Existenci nekoitálních sexuálních praktik v této souvislosti nepřímo potvrzuje i abnormálně vysoká přítomnost bakterie Gardnerella vaginalis zjištěná ve vagině poškozené při vyšetření dne 16. 4. 2015, již vyhodnotil ve znaleckém posudku znalec MUDr. Petr Sák, Ph. D. Ten, jak už bylo uvedeno, konstatuje, že tato bakterie je obvyklá u žen v jejich reprodukčním období, je zpravidla přenášená sexuálním stykem, ale do pochvy dosud koitálně nežijící dívky se mohla dostat i jiným způsobem, jako je typicky přenos přes vlhké, teplé prostředí (bakterie však hyne během 3 až 6 hodin) nebo nekoitální sexuální praktiky (č.l. 337).

44. Ostatně to podporuje i zajištěný facebook poškozené (z CD-R založeného na č.l. 216), který sestává z několika set stránek textu, celé řady fotografií a videí a oplývá skutečně enormním

množstvím zpráv psaných prakticky v holých větách (pozn.- přesto až s neuvěřitelnými pravopisnými chybami), které se vesměs soustřeďují na debatu účastníků o tom, kde se sejdou, co tam budou pít za alkohol, zda budou kouřit marihuanu a zda budou provozovat sex, případně snahu -náctiletých chlapců dosáhnout pohlavního styku s dívkou, v zásadě jakoukoli, za užití výrazů o hluboké lásce a zaslání fotografií obnažených falů s úpěnlivými žádostmi o zaslání fotografií intimních míst poškozené. Dlužno podotknout, že těmto žádostem poškozená (alespoň prostřednictvím této facebookové stránky) nikdy nevyhověla a častokrát velice ironicky reagovala na poznámky těchto chlapců o její krásce. Jednalo se o osoby vystupující pod jmény [jméno] [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], nabídky na milenecký vztah po několika zprávách na facebooku jí učinil [jméno] [příjmení] [jméno], [jméno] [příjmení], vulgární výzvy k souloži byly např. od [jméno] [příjmení]. Tato nezamýšlená sociální sonda pak svědčí o životě části mládeže v letech 2015 2017 plném neustálého hledání zážitků, které ji měly vytrhnout ze všeobjímající nudy. Poškozená v těchto případech velmi často naznačovala souhlas s nabízenými praktikami, aby jej vzápětí negovala.

45. Poškozená přitom v té době zcela jistě věděla, co konkrétně představují jednotlivé popisované sexuální praktiky. Ostatně už zprávy z roku 2011 a dalších let, zejména s kamarádkami vystupujícími jako [jméno] [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení], obsahují, krom jiného, mimořádně vulgární označení přirození používané i jako vzájemné oslovení. Se slyšenou svědkyní [příjmení] pak poškozená komunikuje též prostřednictvím facebooku. Dne 15. 2. 2015 třeba na dotaz, jak se má, bez dalších podrobností uvádí:, „Zlomený srdce, takže na piču.“ Podrobnosti však nesděljuje ani dne 11. 7. 2015, kdy si s [jméno] [příjmení] píše. [příjmení]:, „A ty máš kluka?“ Poškozená:, „Jo“. [příjmení]:, „A jakýho“. Poškozená:, „No to je jedno.“ Jednalo se přitom o letní prázdniny, během nichž už byla lidmi v okolí zaregistrována abnormální náklonnost mezi obžalovaným a poškozenou. Teprve ve zprávě posílané poškozenou [jméno] [příjmení] dne 25. 7. 2017 se však objevuje nějaká informace o koitálním pohlavním styku. Poškozená konstatuje, že, „... poslední sex měla v srpnu 2016“, ale neuvádí s kým. Jinak je celý facebook poškozené plný pouhých náznaků a přání. [jméno] [příjmení] například slibuje v listopadu 2015 pohlavní styk už za několik minut, aby vzápětí prohlásila, že nechce. Dokladem o úrovni diskutujících a obsahu komunikace budiž i zpráva dalšího, „přítele na facebooku“ vystupujícího pod přezdívkou [jméno] [příjmení] [příjmení]. Ten se jí například dne 9. 11. 2015 ptá:, „Čau [příjmení], jebala si, nec.“ (sic!).

46. Jsou zde však zachyceny též zprávy o sebepoškození poškozené, jako je třeba ta ze dne 2. 11. 2015, kdy píše kamarádce vystupující pod označením [jméno] [příjmení] [jméno], že, „... se podřezala“. Ostatně jedna z fotografií na facebooku zachycuje prsty a na nich položenou žiletku. Podobné se objevuje i v komunikaci s [příjmení]. I jiným, „přátelům“ na facebooku poškozená píše, že ten či onen den špatně spala, že proplakala večer apod. Je to například komunikace s mužem vystupujícím pod přezdívkou [anonymizována dvě slova] (podle vyměňovaných zpráv zřejmě soused v domě), který ji opakovaně zve, „na cígo“, pijí spolu alkohol a poškozená mu píše, že má, „ráda pivo a víno s kolou“ (sic!). Tomu sděluje dne [datum], že je smutná. Přes naléhání tohoto, „přítele“ neuvádí proč, jen konstatuje, že za to můžou, „... zmrdí“ (sic!). Na další dotazy [anonymizována dvě slova], který chtěl zjistit, co jí trápí, dne 22. 12. 2015 odpovídá, že nic (mimořádně, důvod svých špatných nálad na dotazy tohoto ani dalších známých nesděljuje). I zde však soud naráží na obecnou i specifickou nevěrohodnost poškozené, která byla v jeden okamžik v kontaktu s větším počtem osob a zejména z komunikace s mladými muži je patno, že ji bavilo zkoušet hranice, kam až může zajít. Jak uvádí znalec PhDr. Pytel ve svém posudku, bylo to projevem její osobnosti, která zkoušela interpersonální interakce, protože si meze počínání a jeho dopadů nemohla logicky odvodit. Počínala si v tomto mechanicky, přičemž jí normy řádného chování nebyly v rodině vštípeny. Jako lakmusové papírky pak používala různá zpravidla sexuálně podbarvené výzvy, aby zjistila, jak je na ně, zejména chlapci, reagovalo. Opakovaně tak vyznávala lásku, aby jí vzápětí popírala, zpravovala adresáta svých zpráv, že jde s jiným, že miluje

jiného, pak zase, aby ji adresát neopouštěl atd. Například dne 30. 4. 2015 píše [jméno] [jméno] [příjmení]: „A chtěl bys mne ???“. Po záporné odpovědi na něj dále nenaléhá, ale po několika týdnech, kdy se postoj jmenovaného zjevně mění, koresponduje s ním o tom, že mu (ve snu) vlezla pod deku, že mu, „... lízala pekáč“ (sic!), ale na snahu jmenovaného zdůvěrnit jejich vztah, zjevně na základě těchto zpráv, už nereaguje. Znamená to ale také to, že ve stejné době, kdy prakticky zkouší meze své sexuality s obžalovaným, vede tuto komunikaci.

47. Na druhou stranu je zde historie kontaktů s [jméno] [příjmení], se kterým zjevně provozovala různé sexuální praktiky již v roce 2012 (tedy v necelých 13 letech!). [jméno] [příjmení] jí totiž dne 4. 7. 2012 píše: „Jo muži se zeptat“. Ona odpovídá: „Jo a na co“. [příjmení]: „Kdy mi ho zase vihoniš?“ (sic!). Později, konkrétně dne 31. 8. 2012, odkazuje [jméno] [příjmení] na nějakou událost v blíže neurčených garážích, kdy mu poškozená doporučuje: „... tak si ho vihon sam“ (sic!). Občasné odkazy na minulé události se pak objevují v komunikaci obou i v dalších měsících, např. [jméno] [příjmení] dne 15. 2. 2013 připomíná již v předchozí době zmíněné, „... jak jí tam strčil pastelku“, dne 11. 3. 2013 jí opět zve do garáží, což ona odmítá a on uvádí: „... jen sem tě poprosil aby si mi udělala jednu vjec ty si to udělala a neříkej že se ti to nelíbilo“ (sic!). Je tak evidentní, že minimálně v tomto případě měla poškozená za sebou poměrně intenzivní sexuální zkušenost mnohem dříve, než dovršila 15. rok věku (zjevně se totiž obě děti nebavily o manipulaci se školním penálem). Současně to potvrzuje závěry znalců, že se snažila získat zážitky, které by uspokojovaly její potřeby, resp. přehlušily neutěšené sociální prostředí a nedostatek jiných, odpovídajících podnětů.

48. Vzhled do způsobu trávení času na mlýně pak vnáší zpráva poškozené z 14. 7. 2015 adresovaná [jméno] [příjmení]: „Budeš u nás spát. Budem chlastat, kouřit, vykoupem se“. Velmi často je pak na facebooku zmínka o užívání alkoholu až v takové míře, že poškozená měla, „okno“ (viz komunikace se [jméno] [příjmení] dne 15. 11. 2015). Jakkoli i zde soud naráží na obecnou nevěrohodnost poškozené, přesto je nutno tyto zprávy mít za pravdivý popis tehdejších událostí, neboť jsou obsahem komunikace s druhými osobami, které zjevně měly zkušenosti s poškozenou a jejím rodinným prostředím. Proto [jméno] [příjmení] věděla, jak poškozená tráví své dny na mlýně a několikrát tam byla i přítomna, [jméno] [příjmení] pak znal poškozenou delší dobu a věděl, že mj. požívá alkoholické nápoje. To vše koresponduje se závěrem znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, která konstatuje u poškozené škodlivé zneužívání alkoholu a kanabinoidů. Je přitom evidentní, že toto se nemohlo rozvinout v poslední době před lékařským vyšetřením MUDr. Kristenovou v Nemocnici Tábor (říjen 2017), ale i z dalších zpráv na facebooku a z výpovědí svědků vyplývá, že požívání alkoholu tímto dítětem ve věku kolem 15 let bylo zcela běžné a ze strany dospělých v jejím bezprostředním okolí, tedy jak matky, tak obžalovaného, v něm nebylo významně bráněno, ačkoli svědci pocházející z okolí obžalovaného tvrdí, že nikdy neviděli požívání alkoholu poškozenou. V tomto ohledu je však toto sdělení, též pro vztah svědků k obžalovanému, třeba brát s rezervou.

49. Vedle toho, poškozená nově, „přátele“ aktivně vyhledává. Je zde celá řada jejích výzev, aby s ní někdo komunikoval (dokonce se takto dotázala i známého herce Davida Gránského). Je jí přitom zjevně lhotejné, když dotýčný je z jiného města a kraje.

50. O vztahu poškozené a obžalovaného je v zajištěné komunikaci poměrně málo informací. Pouze [jméno] [příjmení] píše poškozená dne 17. 4. 2015 v 17:11 hodin, že, „... jede za [příjmení], za tatínkem“, o čemž znalec PhDr. Pytel řekl, že se s ohledem na její intelektovou úroveň stěžejně jednalo o sarkasmus. Ze všech provedených důkazů tak, dle názoru soudu, bez důvodných pochybností vyplývá, že osobnostní ustrojení poškozené a obžalovaného dovolovalo v jejich vztahu pominout všechny společenské zábrany a tudíž jsou výpovědi svědků o jejich vzájemně intimnějším chování, než jaké by bylo možno mezi nevlastním otcem a dcerou očekávat, pravdivé. Proto bylo tak nezbytné zjistit psychologické pozadí tohoto vztahu.

B) Právní kvalifikace

51. Jestliže z nově provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný nejednal pod vlivem sexuální deviace, ale zřejmě, „pouze“ milostně vzplanul k věkově i intelektuálně velmi rozdílné dívce, které byl nejméně 12 let náhradním otcem, pak je otázkou, zda jeho počínání naplnilo znaky některého z mravnostních trestných činů. To, že onu dívku od jejích cca 3 až 4 let věku vychovával a choval se k ní jistě jako otec (a ona jej tak chápala, viz zpráva výše), protože její biologický otec se kontaktu spíše vyhýbal, pak jeho jednání jako dospělého, zkušeného, inteligentnějšího muže v počátku k ještě ne šestnáctileté, intelektově subnormní dívce, u níž se podílel na výchově i tím, že jí vše dovoloval a proto na ní aktivně výchovně nepůsobil, vyvolává jasný morální odsudek. Otázka naplnění trestněprávní odpovědnosti je však, ve světle závazného právního názoru vrchního soudu, problematictější, než jak se původně nalézací soud domníval.

52. Jistě je v této souvislosti možno odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 12. 6. 2019, sp. zn. 8 Tdo 600/2019 publikované ve sbírce rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod R 50/2019, které konstatuje ve své právní větě, že přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 trestního zákoníku má povahu konkrétního ohrožovacího deliktu, jehož následek spočívá v ohrožení rozumového, citového nebo mravního vývoje dítěte. Není třeba, aby fakticky došlo k poruše v rozumovém, citovém či mravním vývoji dítěte spočívající v tom, že např. zneužívá drogy, alkohol, provozuje prostituci apod.

53. Nejvyšší soud pak v tomto rozhodnutí provádí výklad jednotlivých znaků skutkové podstaty. Nemravným se podle něj rozumí život, který je veden v rozporu se základními morálními pravidly, mimo rámec slušnosti, spořádaného života, řádných rodinných a sexuálních vztahů. Jde o různé vnější projevy a návyky, které se dostávají do rozporu se zájmy chráněnými nejen trestními předpisy (prostituce, alkoholismus, narkomanie, apod.). Jednáním spočívajícím ve „svádění“ musí dojít k tomu, že pachatel dítě vydal v nebezpečí takového zahálčivému anebo nemravnému, tj. že takovým ať již delší dobu trvající nebo jednorázovým intenzivním činem vytvořil situaci, při níž si dítě osvojilo škodlivé návyky, které budou mít neblahý a nepříznivý dopad pro její další vývoj či úpadek její osobnosti. Ohrožení rozumového, citového nebo mravního vývoje spočívá v tom, že si dítě osvojuje v důsledku jednání pachatele škodlivé návyky, povahové rysy, popř. získává sklony a zájmy, které zpravidla vedou (aniž musí vést v daném případě) k jeho morálnímu úpadku a neschopnosti usměrňovat způsob svého života v souladu s obecnými morálními zásadami občanské společnosti. Trestní odpovědnost pachatele je proto nutná tam, kde v důsledku pachatelova působení vzniklo reálné nebezpečí, že dítě zpravidla po delší dobu bylo vystaveno svádění k nemravnému životu. Taktomu může podle stávající judikatury být např., když pachatel souložil v období téměř dvou let se svou nezletilou dcerou a po téměř šest měsíců s další nezletilou dcerou“. Musí jít o trestné jednání trvající po delší dobu, během níž pachatel vedl poškozenou k pohlavní nevázanosti, resp. návyku na ni, a tím také k nemravnému životu. Ze způsobu takového jednání obviněného by mělo být zřejmé, že jednal s vědomím, že jeho počínání je způsobivé ovlivnit poškozené k vedení závažného způsobu života. Rozhodné je tedy to, aby již ze samé podstaty trestného jednání obviněného bylo zřejmé, že takové jednání bylo způsobivé k tomu, aby si poškozená osvojovala návyky, které zpravidla vedou k způsobu života, která je v rozporu s pravidly morálky (srov. R 25/1980). (...) následek spočívá v ohrožení rozumového, citového nebo mravního vývoje, a tudíž nemusí fakticky dojít k tomu, že dítě takovému konkrétnímu nemravnému životu propadne (např. propadlo drogám, propadlo alkoholu, začalo prostituovat, apod.), ale zásadně postačí, jestliže nastal následek spočívající v ohrožení, tzn., že takové ohrožení existuje, což může vyplývat např. z toho, že dítě se podvolí praktice, kterou mu pachatel tím, že ho konkrétním jednáním svádí k takovému nemravnému nebo zahálčivému životu, vlastně navádí, a dítě takové jeho chování akceptuje, a ať i nedobrovolně, se mu podvoluje.

54. *Svádění k zahálčivému nebo nemravnému životu pak představuje nejen přímé vyzývání, ať slovem nebo skutkem, nýbrž i takové jednání pachatele před dítětem, které může u něj, a to i při jeho pasivním chování, vyvolat takové zájmy a návyky, které zpravidla vedou k zahálčivému nebo nemravnému životu. Nezáleží na tom,*

zda dítě již před takovým jednáním pachatele nemravný život vedlo, poněvadž jednání pachatele v něm tyto negativní návyky utvrzuje a posiluje. Musí jít z povahy věci o úmyslné jednání, které se podobá návodu a svou povahou musí být způsobitelné dítě nepříznivě ovlivnit. Půjde zpravidla o působení trvající delší dobu, případně o působení projevující se opakovaným jednáním (srov. přiměřené rozhodnutí č. 25/1980 Sb. rozh. trestního).

55. Citované rozhodnutí pak odkazuje na skutkové okolnosti případu a k nim dodává, že ...požadovaná deformita vyplývala i z toho, že byl zneužit vztah osob žijících v rodině, partnera matky a dívek, což ovlivňuje obecně chápání základních rolí v rodině, disciplíny a autority. (...) obviněný vystupoval ohledně obou poškozených fakticky v roli otce, neboť dlouhodobě byl partnerem jejich matky, žijícím s nimi ve společné domácnosti, což je rovněž skutečnost, která s ohledem na sociální vazby a zejména vztahy v rodině je skutečností, která se na duševním stavu poškozených odrazila. Nelze totiž pochybovat o tom, že je zcela společností odsuzované a nepřijatelné, aby osoba starší, navíc v roli rodiče, ke svým sexuálním hrátkám zneužívala nezletilé děti svěřené jejich doзору. K tomu, že takové jednání na nezletilém dítěti vede k jeho morálnímu úpadku, případně jeho psychické devastaci či závažnému ovlivnění vnímání sexuality v jeho dalším životě, lze poukázat i na obecné pojetí dítěte jako zranitelné osoby, která vyžaduje mimořádnou ochranu a je jí třeba chránit právě před takovým jednáním, jakého se obviněný na nezletilých po dlouhou dobu dopouštěl.

56. Z právě tak obšírně citovaného odůvodnění rozhodnutí přijatého k publikaci ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek vyplývají odpovědi na zásadní otázky, s nimiž se musel vyrovnat nalézací soud i v této věci.

57. Je evidentní, že obžalovaný, ač působil až do rozchodu s [jméno] [příjmení] fakticky v roli otce poškozené, už v době existence vztahu s její matkou navázal intimní vztah s poškozenou. Že se v případě [jméno] [příjmení] jedná o osobnost zranitelnou, o tom není žádných pochyb. Není pochyb ani o tom, že zjevně intelektově subnormní, byť více než patnáctiletá dívka, ale s rozumovou vyspělostí odpovídající v některých aspektech dítěti mladšímu 10 let, v jiných pak dětí starších až odpovídající jejímu tehdejšímu věku (viz výrok rozsudku), s častou konfrontací s požíváním alkoholu ve svém okolí, se sklonem k nemírnému požívání psychoaktivních látek, v čemž jí nebylo v rodině bráněno, prožívající pubertu, bez náležitého výchovného působení rodiny, která jí neposkytla normativní rámec pro život, hledající meze svého společenského působení, zkoumající vlastní sexualitu, dívka ve své podstatě hluboce nešťastná, která si neví rady se sebou a situací, ve které se nachází, navázala s obžalovaným, v té době ještě partnerem její matky, sexuální vztah, který byl přinejmenším od prvních měsíců roku 2016 plně konzumován. Za to se jí dostávalo klidného azylu (jak v podstatě uvádí PhDr. Pytel) v mlýně u řeky Lužnice, z jejího pohledu nikoli drobných materiálních výhod, jako jsou finanční prostředky na diskotéky, příspěvek na pořízení počítače a získání mobilního telefonu, který měla jistě proto, aby saturovala potřebu obžalovaného mít přehled nad poškozenou jako svou partnerkou, protože jí telefon odebíral v případě, že s ním nekomunikovala podle jeho představ („zlobila“, jak uvedla její matka). Z její strany přitom nešlo o upřímně míněný milenecký vztah, ale obžalovaný posloužil jako určitá zkušební platforma pro získání dovedností v oblasti navazování a udržování vztahů a s nimi spojených výhod. V tomto problematickém období života přitom došlo k rozvoji škodlivého užívání alkoholu, kterému nebylo bráněno nejen obžalovaným, ale ani matkou poškozené, která sama měla s požíváním alkoholu problémy. [jméno] požívání alkoholu s občasnou konzumací marihuany byla tak velká, že ošetřující lékařka působící v Nemocnici Tábor, dle vyjádření poškozené, uvažovala i o možné léčbě počínající závislosti. Jak už to u poškozené bývá, její vyjádření je nutno brát s rezervou, protože podle již zmíněné zprávy ze dne 17. 10. 2017 (č.l. 183) shledala ošetřující lékařka MUDr. Kristenová, vedle dalšího, diagnostický závěr – škodlivé užívání alkoholu, a do zprávy dopsala: „Zvažuji zařazení do programu na prevenci závislosti.“ Nejednalo se proto o ojedinělé excesivní jednání (sledována v psychiatrické ambulanci byla poškozená od května 2017), ale pravidelné, obvyklé počínání, a to i za přítomnosti obžalovaného (viz např. facebooková komunikace s [jméno] [příjmení] i dalšími osobami,

svědecké výpovědi svědkyň [příjmení] a [příjmení] o tom, že poškozená byla pod vlivem alkoholu, když jim sdělovala, že byla obžalovaným znásilněna). Obžalovaný přitom díky svému podstatně lepšímu intelektovému vybavení, jako ve svém věku 55 let zkušený člověk, otec dvou již zletilých dětí, dlouholetý partner matky poškozené zhusta požívající alkohol, jistě věděl, jak dopadá nemírné požívání alkoholických nápojů a jaké devastující dopady na partnerský život může mít předčasné zahájení pohlavního života.

58. Protože má obžalovaný se svou disociační poruchou osobnosti tendenci nerespektovat pravidla a normy, které ho v dané chvíli, podle jeho názoru, nemístně omezují, bylo v daném případě nevyhnutelným vyústěním vztahu s poškozenou rozvinutí plně konzumovaného sexuálního vztahu. Potkaly se totiž dvě k tomu vhodné osobnosti.

59. Na straně jedné poškozená s její potřebou nových zážitků přehlušujících špatné rodinné prostředí a spory s matkou, hledáním vzrušení, hrou s druhými při zkoumání, jak kdo bude reagovat na různé její podněty a konečně i, „bádáním“ v sexuální oblasti a zjišťováním mezi prožívání jejího těla. To navíc v době, kdy byla své matce sokyní v lásce. Svoji roli jistě hrálo i vybudování si svého místa v partě vrstevníků, v níž realizace pohlavního života a užívání alkoholu a drog patřilo k bontonu. Díky intelektové nedostatečnosti, vnitřní zranitelnosti, absenci vštípených norem a potřebě vlastního uspokojení se poškozená naučila skrze svou sexualitu získávat drobné statusové či materiální výhody, které jí plynuly z, „partnerství“ s obžalovaným.

60. Na straně druhé to byl obžalovaný, který byl jistě potěšen zájmem takto mladého děvčete, užíval si benefitů tímto poskytovaným a jistě se časem do něho (v rámci svých osobnostních možností) zamiloval. Přitom mu bylo lhostejné, že takto ohrožuje její další život. Poškozená se totiž vedle využívání sexuality k získávání výhod ve větší míře naučila požívat alkohol a kanabinoidy proto, aby zapomněla na všednodenní šed' a bídu života dítěte, jež má problémy se svou matkou požívající alkoholické nápoje, která se v době trvání partnerského vztahu s obžalovaným s ním neustále hádá. Přitom obžalovaný ve vztahu k poškozené vystupoval jako hodný, „tatínek“ (jak píše na facebooku), který jí nic nezakazuje (absence výchovného působení, jak o ní hovoří znalec dr. Pytel), naopak jeho mlýn je pro ni oázou klidu. Ve skutečnosti však i absence nějakého výchovného vedení s použitím příkazů, zákazů a další aktivních výchovných metod je způsobem výchovy nezletilého dítěte, neboť toto se učí též nápodobou chování svých rodičů či vychovatelů, jak je obecně známo. Obžalovaný proti požívání alkoholu, marihuany a sexuality za odměnu, tedy těmto obecně známým škodlivým jednáním, náležitě nezasáhl. Naopak podpořil platonickou a pro dcery v tomto věku přirozenou zamilovanost do něho jako otce, a její touhu po zjišťování možností svého těla v sexuální oblasti, to vše v zájmu uspokojení svých sexuálních potřeb, které nebyly saturovány ve vztahu s [jméno] [příjmení], jenž v roce 2015 procházel krizí a vyvrcholil její nevěrou a rozchodem. Takto si počínal místo toho, aby [jméno] vytvořil pevné, klidné, inspirující a pomáhající prostředí, ve kterém by se mohla snadněji vypořádat s psychickými problémy a tíhou bytí v tak neutěšených vztahových poměrech. Tak zajisté ohrozil zdravý vývoj zranitelné poškozené, která v té době nebyla nikým jiným než nešťastným dítětem hledajícím péči, pozornost, uznání a zastání. Přitom mu to, co se v budoucím životě stane s nezletilou [jméno], bylo i s ohledem na jemu diagnostikovanou poruchu osobnosti v ten okamžik zjevně lhostejné.

61. O tom, že se osobám mladším 18 let nesmí podávat alkohol, ví v této zemi prakticky každý. Je to obecně známá skutečnost, kterou není třeba dokazovat - notorieta. Že se takovým osobám ani nesmí prodávat cigarety je také známo. Tato sdělení jsou v každé prodejně prodávající alkohol a cigarety viditelně vyvěšena, tato varování jsou i v restauračních zařízeních. Je také obecně známo, že pití alkoholu dětmi s sebou nese velké nebezpečí rychlého vzniku závislosti a těžkých dopadů na zdraví dítěte. Varování před požíváním alkoholu a drog pubescenty je častým tématem pořadů v televizi i v rozhlase, obžalovaný o tom zcela jistě ví a v době páchání protiprávního jednání věděl, nebyl ve stavu zmenšené přičetnosti, přesto takové jednání toleroval, ačkoli měl před

očíma špatný příklad matky poškozené, které alkohol ve větší míře požívala a velmi často se s ním pod jeho vlivem hádala.

62. Bezbřehá svoboda počínání patnáctiletého dítěte, jež jako partner matky měl obžalovaný do 9. 11. 2015 jistě povinnost vychovávat a tedy měl, podle názoru podepsaného soudu, rodičovskou zodpovědnost ve smyslu § 858 OZ, kterou v některých bodech naplňoval tím, že se s poškozenou učil, obstaral jí odborného lékaře, poskytoval jí hmotné zabezpečení apod., byla výchovným selháním obžalovaného, ale i matky a babičky nezletilé. Dopady na prožívání nezletilé rozhodně mělo i obžalovaným tolerované požívání psychoaktivních látek (o němž obžalovaný jistě věděl, protože svědci hovoří o tom, že se na mlýně konaly oslavy, večerní posezení, někdy poškozená do mlýna přijela v noci, kdy šla z diskotéky, jistě pod vlivem alkoholu, jak plyne z facebookové komunikace s kamarádkami, se sousedem v domě, s nímž hovoří i o kouření marihuany, nebo facebooková korespondence s [jméno] [příjmení], kterému dne 1. 10. 2015 nabízí „trávu“). Navíc obžalovaný využil rozpoložení poškozené a tehdejší etapy jejího života a jak už bylo řečeno, povzbudil a posléze aktivně využíval silně probuzenou sexualitu nezletilé k uspokojování svých sexuálních potřeb.

63. Omisivní jednání umožňující rozvoj zneužívání látek alterujících vědomí a používání sexuality jako prostředku k získávání materiálních i nemateriálních výhod zhruba šestnáctiletým děvčetem s mentální retardací vrhající úroveň jejího vědomého prožívání do kategorie průměrných dětí ve věku 10 až 15 let, není v souladu s pravidly morálky občanské společnosti a má zpravidla devastující vliv na budoucí život takového nezletilého dítěte, minimálně ve smyslu rozvoje hédonistického přístupu k životu včetně promiskuity. Je tomu tak přesto, že provozování pohlavních styků je osobám starším patnácti let legálně umožněno. Předpokládá se ovšem, že jsou schopny svobodně rozhodovat o své sexualitě a nepotřebují proto zákonnou ochranu. Jak tomu je v podobných případech právních norem pokaždé, počítá se s průměrným jedincem nadaným průměrnou inteligencí. V tomto konkrétním případě však kombinace zranitelné, v obtížném období života se nacházející, intelektově subnormní, s poruchou přizpůsobení se potýkající osobnosti poškozené a pětapadesátiletého muže disponujícího smíšenou poruchou osobnosti s rysy nezdrženlivými, nestálými a disociálními, který byl 13 let jejím „nevlastním“ otcem, ke němuž cítila důvěru, ale nepodléhala jeho autoritě, vedla minimálně k ohrožení možnosti poškozené v budoucnu vést život podle obecně přijímaných pravidel morálky, k čemuž ostatně nakonec došlo, protože v roce 2017 byla léčena mj. pro škodlivé nadužívání alkoholu (viz lékařská zpráva na č.l. 183) a byla promiskuitní /viz svědkyně [jméno] [příjmení] – č.l. 323, nebo facebook, za všechny [jméno] [příjmení] a 21.5.2015: „...v milenku (pozn.- kulturní dům Millenium v Táboře) si chodila za jinejma“ /. Tím ji obžalovaný ve svém důsledku sváděl k vedení nemravného života ve smyslu citovaného usnesení Nejvyššího soudu, ale k tomu, aby v tomto období nemravný život skutečně vedla, již v zákonem požadované intenzitě nedošlo, protože vztah byl ukončen.

64. Protože toto jednání pokračovalo i po datu 9. 11. 2015 a ještě více nabylo na intenzitě, obžalovaný během pobytu poškozené na jeho mlýně tuto fakticky živil, dával jí drobné finanční dary (viz např. výpověď svědkyně [jméno] [příjmení]), poskytl jí telefon, kterým ji kontroloval a občas jí jej odebíral, když „zlobila“, učil jí tomu, že výměnou za „vztah“ se jí dostane nějaké odměny. Znalec [příjmení] [příjmení] to pak označil tak, že poškozená obžalovaného využívala, z její strany to tedy nebyl upřímně míněný milenecký vztah. Tím ovšem došlo k naplnění pojmu „svádění k nemravnému životu“ i v období po konci jeho vztahu s matkou poškozené, kdy tímto „otčímem“ už fakticky nebyl. Pro právní kvalifikaci v této věci to má ten význam, že s ohledem na závazný právní závěr odvolacího soudu, podle nějž nelze derivátně odvozenou rodičovskou zodpovědnost na straně obžalovaného dovodit, nemohla být při rozhodnutí o vině použita právní kvalifikace podle § 201 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku, ale jinak jsou jednáním obžalovaného naplněny všechny znaky skutkové podstaty konkrétního trestného činu.

65. Tímto trestným činem je přečin ohrožování výchovy dítěte ve smyslu § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalovaný svým jednáním ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páčání takového činu po delší dobu, jak uvádí zákon, přičemž obžalovaný se tohoto jednání dopustil ve formě úmyslu nepřímého ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, jelikož jako zkušený, svéprávný jedinec, otec dalších dvou již zletilých dětí, věděl, že svým jednáním takové ohrožení může způsobit, a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn.

66. Na druhou stranu však (též ve světle závazného právního názoru odvolacího soudu) nelze mít za prokázané, že by k sexuálně motivovaným interakcím mezi obžalovaným a poškozenou docházelo ze strany poškozené proto, že takto podléhala vůli obžalovaného a že podléhala jeho autoritě. Určitá, okolnostmi daná závislost poškozené na obžalovaném byla v době, kdy pobývala ve mlýně, prokázána. Hovoří o tom svědci pocházející z okolí, jako jsou obě svědkyně [příjmení], svědkyně [příjmení], [jméno] [příjmení] či svědek [příjmení], kteří hovoří o tom, že poškozenou během pobytu na mlýně obžalovaný živil, ale znalec PhDr. Pytel zdůraznil, že poškozená se k obžalovanému nevztahovala jako k autoritě, kterou je třeba poslouchat, ale čistě pragmaticky ho využívala jako prostředku k získání zkušeností v oblasti, která ji zajímala a posléze i jako zdroji určitých výhod. A to i statusových, jak o tom hovořila o tom svědkyně [jméno] [příjmení] ve své výpovědi (na čl. 316 verte a 317). Ta totiž vypověděla, že v inkriminované době poškozená získala sebevědomí,, vyrostla“, přestala ji zdravit apod.,, Měla chlapa“. A názoru této svědkyně není důvodu nevěřit.

67. Z dokazování ve věci provedeného ale není tak zcela zřejmé, jak proběhla počáteční fáze jejich intimního vztahu. Zda se jednalo o výsledek namlouvání nebo prosby, přesvědčování či snad příkazu ze strany obžalovaného, který poškozená právě pro vztah vychovávající - vychovávaná akceptovala (v té době byl obžalovaný ještě partnerem matky poškozené), nebo se jednalo o vztah navázaný z její strany ze svobodné vůle, jak o tom hovoří znalec PhDr. Pytel, který se k tomuto závěru přiklání. Viděno pohledem dokazování v trestním řízení a závazného stanoviska odvolacího soudu, nelze závěr o eventuálním nátlaku činěném na poškozenou přinejmenším na začátku intimního vztahu v akceptovatelné podobě potvrdit (tedy tak, aby nebyl zatížen důvodnými pochybnostmi ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu).

68. Je jisté, že poškozenou otázky spojené se sexualitou eminentně zajímaly. Měla za sebou celou řadu příhod nasvědčujících, že v tomto ohledu nebyla tabula rasa (viz facebook), ale protože se její věrohodnost limitně blíží nule a obžalovaný ve věci nevypovídal nebo zdůraznil dobrovolnost na straně poškozené, není možno prvopočátek těchto sexuálních vztahů a jeho konkrétní podobu dostatečně spolehlivě objasnit. Spolehlivě objasněno je nicméně to, že k intimním kontaktům od jarních měsíců roku 2015 docházelo a že tyto byly z obou stran chtěné. Pokud by tomu tak nebylo, poškozená by se kontaktu s obžalovaným jistě vyhýbala, nedovolila by zásahy do její intimní sféry v podobě, jaká byla zaznamenána svědky, jejichž výpověď je popisována výše. Nepřímým důkazem je pak přítomnost bakterie Gardnerella vaginalis v pochvě poškozené, která je přenosná koitálním pohlavním stykem (který v té době ještě neabsolvovala), ale také nekoitálními sexuálními praktikami, jež zcela určitě absolvovala, ovšem ne nutně s obžalovaným, protože k nim docházelo, dle facebooku, i hluboko před jejími patnáctými narozeninami. Zdravotní problémy, které vedly obžalovaného k tomu, že jí zajistil odborné vyšetření, však takovou možnost rozvoje intimních vztahů přinejmenším nevylučují, protože zdravotní problémy v této oblasti zjevně před rokem 2015 neměla. O tom nepřímo svědčí i to, že odbornou péči poškozené zajistil obžalovaná a nikoli její matka, již se s nimi zřejmě nesvěřila, protože jinak její zdravotní péče zjevně zanedbávána nebyla, o čemž svědčí soupis lékařských vyšetření poskytnutý VZP. Je tudíž pravděpodobné, že tuto intimní otázku řešila poškozená s obžalovaným a nikoli svou matkou, což vypovídá přinejmenším o ne zcela normálním vztahu matky a dcery a také o možné realizaci Elektrina komplexu, jak o něm hovořil znalec PhDr. Pytel. To by pak ovšem znamenalo, že zdravotní stav poškozené v dubnu 2015 rozhodně nevyloučil intenzivní sexuální

kontakty mezi obžalovaným a poškozenou spojené s manipulací v oblasti jejího genitálu. Dle facebooku totiž neměla poškozená v té době žádného intimního partnera z řad jejích vrstevníků, jakkoli na téma sexu s mnohými komunikovala. O tom však také hovořil ve svém znaleckém posudku znalec PhDr. Pytel.

69. V každém případě se nejedná o nic, co by potvrzovalo, že k navázání intimního vztahu nedošlo z její strany dobrovolně, ale jako důsledek jednání o čtyřicet let staršího muže nadaného autoritou a požívajícího její důvěry, neboť po dobu zhruba třináct let vystupoval jako partner matky v roli jejího nevlastního otce, což by naplňovalo některou ze skutkových podstat trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti podle Hlavy III. trestního zákoníku. Proto ani nemohl nalézací soud v jednání obžalovaného shledat též přečin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, byť i jen jedno jednání spočívající v tom, že obžalovaný poškozenou přiměl k chování srovnatelnému s pohlavním stykem, pohlavním sebeukájením či obnažováním, zneužívaje její závislosti, by k naplnění znaků skutkové podstaty tohoto přečinu jinak postačovalo.

C) Námitky obžalovaného a jejich vypořádání

70. Co se pak týče námitek obžalovaného vyjádřených v průběhu hlavního líčení a zejména v závěrečné řeči jeho obhájce, soud se již výše vyjádřil k otázce zastavení trestního stíhání a zproštění obžaloby, jak jejich uplatnění v této věci obhájce navrhoval. Pokud je dále obhajobou namítáno, že přečin sexuálního nátlaku lze podřadit pod zločin znásilnění, ohledně něhož bylo rozhodnuto o zproštění obžaloby, přičemž je zde tzv. skutkový průnik, musí k tomu soud uvést, že nelze směřovat pojem totožnosti skutku a vztah skutkových podstat dvou trestných činů. V prvním případě je totožnost skutku zachována tehdy, jestliže je vedeno trestní stíhání pro dostatečně individualizovaný skutek, tedy výsek skutečnosti naplňující znaky skutkové podstaty jednoho či více trestných činů, přičemž nakonec dojde k odsouzení pro skutek, který může být zjištěn i v poněkud odlišné podobě. Jde pak o to, aby byla v novém popisu skutku zachována byť i jen částečná totožnost jednání nebo i jen částečná totožnost následku tak, aby šlo o stále stejný skutek a jako takový byl jednoznačně identifikován. Příkladem budiž i tato věc, kde je částečná totožnost jednání dána tím, že podle popisu skutku v obžalobě docházelo v určitém období k pohlavním stykům poškozené s obžalovaným, který od jejího raného dětství jako partner matky vystupoval v roli otce. Změna je v tom, že k těmto pohlavním stykům nedocházelo po přinucení poškozené a v rozsudku použitý popis skutku je obšírnější, ovšem pouze o to, že podrobně popisuje okolnosti spáchání činu ve smyslu podrobného popisu osobnosti poškozené a upřesnění jednání pachatele a vede k závěru o naplnění znaků skutkové podstaty jiného než žalovaného trestného činu. Totožnost skutku tedy nesporně zachována je.

71. Další námitkou obžalovaného bylo, že se nepodílel na výchově poškozené, neboť tu obstarávala její matka a babička, přičemž v jejich podání se v důsledku jednalo o naprosto nevhodné sociální prostředí. O tomto závěru není namístě pochybovat. Je evidentní i ze znaleckého posudku a plyne i ze svědeckých výpovědí. Obžalovaný se však mýlí v tom, že za nevhodnost výchovného prostředí mohou pouze matka a babička poškozené. Ačkoli ze znaleckého posudku znalce PhDr. Pytle vyplývá, že obžalovaný na poškozenou výchovně nepůsobil v tom smyslu, že by ji někam aktivně směřoval, dával jí příkazy a zákazy, jejichž splnění by vynucoval, obžalovaný neutěšenou výchovnou situací poškozené (spolu) zavinil svým nekonáním. Soud má za prokázané, že ačkoli byl dlouhodobým partnerem matky nezletilé poškozené, nikterak aktivně nezasáhl proti nevhodné výchově, jež u ní zvýraznila poruchu přizpůsobení a úzkostně depresivní prožívání reality, která ji obklopovala, takže se pro přehlušení prožívané duševní bolesti uchýlovala k vyhledávání náhražkových aktivit včetně sexu a užívání psychoaktivních látek a sebepoškozování. Je tedy evidentně spoluodpovědný za stav výchovného a sociálního prostředí poškozené v roce 2015 a 2016. Jde proto i na jeho vrub, že poškozená počala požívat alkohol ve 13 letech, užívala marihuanu a podléhala vlivu party nejen kamarádek. Kdyby totiž bylo náležité láskyplného, na podněty bohatého působení na poškozenou během

jejího dětství, situace by se vyvinula jinak. Explicitní sexuální komunikace nejen s „ přáteli“ na facebooku je pak dalším logickým důsledkem zanedbané výchovy. Proto závěr o tom, že, ... [příjmení] nemohl svádět [jméno] [příjmení] k nemravnému životu, protože ona sama nemravným životem žila už od útlého věku 13 let“, jak učinil obhájce v závěrečné řeči, není výrazem vedoucím k vyvinění obžalovaného, ale naopak (i) jeho obžalobou. Navíc tato okolnost, jak plyne z recentní judikatury na jiném místě tohoto rozsudku citované, není na překážku závěru o spáchání přečinu ohrožení výchovy dítěte.

72. Lze také odmítnout závěry obhajoby, že se nepodařilo zjistit období, kdy k pohlavním stykům mezi obžalovaným a poškozenou docházelo, jakož i datum, kdy skončil vztah obžalovaného a matky poškozené jako druha a družky. Soud na jiném místě podrobně popisuje, jak k těmto časovým údajům dospěl, přičemž zdroje těchto úvah jsou takové povahy, že vylučují jiný výklad. Nejsou proto důvodné pochybnosti o správnosti závěrů na nich založených. Teprve pokud by existovaly dvě či více skutkových verzí rovnocenně pravděpodobných, pak by byla dána povinnost trestního soudu rozhodnout ve prospěch pachatele podle zásady in dubio pro reo. Taková situace však v tomto případě, konkrétně v této otázce, nenastala. Tam, kde pochybnosti vznikly, bylo rozhodnuto ve prospěch obžalovaného, jako je to třeba v případě tvrzeného znásilnění poškozené. Protože však výpověď matky poškozené [jméno] [příjmení], kterou tvrdila, že ukončila vztah s obžalovaným v době, kdy nezl. [jméno] chodila do sedmé nebo osmé třídy, byla soudem z popsáných důvodů shledána nevěrohodnou až vysloveně nepravdivou, nelze od ní odvozovat žádné skutkové závěry. Je totiž jisté, že k ukončení vztahu došlo až v okamžiku, kdy poškozená byla v prvním ročníku střední školy a její matka v té době měla už cca dva měsíce nového partnera v osobě pana [jméno] [příjmení]. Ten tuto skutečnost potvrdil, potvrdili to i další svědci. Sám obžalovaný pak přesně určil konec vztahu navázáním na důležité datum v životě každého rodiče, jakým jsou narozeniny jeho dítěte. O tomto termínu nejsou žádné, tím méně důvodné pochybnosti.

73. Pokud pak jde o otázku sexuální deviace obžalovaného, pak znalecký posudek znalce prof. MUDr. Rabocha jednoznačně vyloučil, že by obžalovaný byl sexuálním deviantem, naopak, shledal jej být zcela v normě. Protože vrchní soud prohlásil znalecké posudky, z nichž vycházel nalézací soud při prvním svém rozhodování v této věci za nepoužitelné, není třeba vysvětlovat postoj nalézacího soudu k těmto posudkům v jeho druhém rozhodnutí, a to proto, že s nimi nikterak neoperoval, o nich nijak neuvažoval, s nimi výsledky nového znaleckého zkoumání nekonfrontoval. Závěr prof. Rabocha však má podstatný vliv na rozhodování o trestu, jak o tom bude pojednáno v další části tohoto odůvodnění.

74. Vskutku žádný vliv na závěry soudu nemá konečně to, že se poškozená dostavila mimo hlavní líčení se žádostí o vzetí souhlasu s trestním stíháním poškozeného zpět. Je to proto, že toto podání nespĺňovalo zákonné podmínky a dalekosáhlé dopady na věrohodnost poškozené tímto jejím krokem také nebyly způsobeny, protože soud s její výpovědí pracuje velice opatrně, údaje z ní vyplývající podrobuje kritickému hodnocení a jako relevantní bere jen ty, které potvrzuje jiný, věrohodný, nejlépe objektivní důkaz.

D) Trest

75. Jde-li o otázku rozhodování o trestu, bylo avizováno, že závěr o absenci sexuální deviace a tudíž i snížené přičetnosti obžalovaného v době páchaní jeho jednání měl vliv na rozhodování o trestu, a to v tom, že trest v prvním rozsudku tohoto soudu byl ukládán za použití ust. § 40 odst. 1 trestního zákoníku osobě se sníženou přičetností. Proto byl uložen ve výměře podstatně nižší, než jaká by byla použita v případě, že obžalovaný by už tehdy byl shledán „ normálním“. Na druhou stranu od té doby nastalo několik okolností, které musí nalézt odraz v ukládaném trestu. Předně to je fakt, že místo dvou trestných činů je v jednání obžalovaného shledáván trestný čin jediný se sazbou trestu odnětí svobody stanovenou v rozmezí 6 měsíců až 5 let. Za další je to doba, která uplynula od předchozího rozhodování a která dosáhla více než dvou let. Jakkoli tato

prodleva nejde tak zcela na vrub soudu, protože znalecké zkoumání obžalovaného znalcem prof. MUDr. Rabochem bylo ovlivněno léčbou obžalovaného pro závažné onkologické onemocnění natolik, že posudek byl soudu doručen až dne 16. 6. 2020, tedy v době, kdy již nebylo možno realizovat hlavní líčení před nástupem předsedy senátu na stáž u jiného soudu, která trvala šest měsíců do konce roku 2020, a v roce 2021 konání hlavního líčení zásadně ovlivnila epidemie onemocnění Covid-19, je to okolnost, se kterou počítá ust. § 39 odst. 3 trestního zákoníku. Podle něj při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42 trestního zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení. V každém případě za délkou trestního řízení nestojí obstrukční jednání na straně obžalovaného.

76. Soud z pohledu ust. § 38 a násl. trestního zákoníku musí při rozhodování o trestu zvážit požadavky na něj kladené zejména z toho pohledu, že trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, dále pak to, že tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější, přičemž musí být také přihlédnuto při ukládání trestních sankcí k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem.

77. Podle § 39 trestního zákoníku, jeho odstavce prvního, při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Podle § 39 odst. 2 trestního zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

78. Jak už bylo řečeno, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku je spojen s trestní sazbou odnětí svobody na 6 měsíců až 5 let. Při zohlednění všech výše popsaných určujících podmínek, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, faktu, že k jeho předchozím odsouzením, která nebyla za mravnostní delikty, nelze přihlížet pro fikci neodsouzení, je zde přítomen zákaz reformationis in peius, tedy zákaz změny k tíži obžalovaného (nelze uložit přísnější trest než ten, který byl uložen prvním rozsudkem, protože rozhodnutí bylo zrušeno jen k odvolání obžalovaného), dospěl soud k závěru, že maximální trest, který by mohl nyní uložit, je trest odnětí svobody na 2 léta s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce 4 let, jak byl vysloven ve zrušeném rozsudku zdejšího soudu ze dne 14. 3. 2019. Dlužno podotknout, že takovýto trest by soud ukládal, resp. by o něm jistě uvažoval, nebyl-li by zde časový posun výše popsaný, který nutnost přísnějšího odsouzení obžalovaného relativizuje.

79. Obžalovaný si v mezidobí vytrpěl své, zcela jistě při konfrontaci s onkologickým onemocněním pocíťoval strach, měl s tímto spojené významné zdravotní potíže, které podstatně snižovaly kvalitu jeho života. Nedopustil se žádného dalšího protiprávního jednání, pro něž by byly zahájeny úkony trestního řízení, jak plyne ze zprávy Centrální evidence stíhaných osob na č.l. 484- 485, nebyl dle popisu rejstříku trestů na č.l. 486 odsouzen. Je to proto situace, jako kdyby již dva roky z podmíněně odloženého trestu uloženého v březnu 2019 vykonal. Protože výše popsané skutečnosti musí nalézt odraz nejen v délce zkušební doby, nýbrž i v délce samotného, podmíněně odkládaného trestu, s přihlédnutím k okolnostem případu a dopadům jednání

obžalovaného na poškozenou, která poté vedla promiskuitní život a potýkala se s duševními problémy jistě minimálně částečně ovlivněnými neutěšenou osobní situací a poměrně značným zneužíváním alkoholu hluboko před dosažením věku 18 let, jež jí bylo v rodině umožněno, trest odnětí svobody uložený na úrovni jedné čtvrtiny zákonné trestní sazby považuje soud za dostatečný a hlavně přiměřený povaze činu, okolnostem spáchání, poměrům pachatele i průběhu trestního řízení.

80. Soud vcelku nemá pochybnosti o tom, že je obžalovaný schopen řádného života. Je zaměstnán, žije v partnerském vztahu, je i jinak sociálně ukotven, majetkové poměry jsou dostatečně dobré, aby neměl potřebu si je zlepšovat trestnou činností. Současně nemá ve své péči žádné nezletilé dítě, u nějž by teoreticky hrozilo opakování nyní odsuzovaného protiprávního jednání. Po stránce polehčujících okolností mu nebylo možno přičíst k dobru doznání, ačkoli při rozhovoru se znalcem pohlavní styky s poškozenou připustil, z čehož ovšem soud vycházet nemůže, a to ani v důsledku v neprospěch, ale ani ve prospěch pachatele. Nelze říci ani to, že by obžalovaný svého činu upřímně litoval, naopak jeho reakce v rámci posledního slova skutečně nenaznačuje, že by u něj byla dána nějaká základní míra sebereflexe. Spíše vyjadřuje rozhořčení nad tím, že je stíhán, viní z toho státní zástupkyni a jednání, jehož se dopustil, nepovažuje za protiprávní. To zcela evidentně konvenuje s charakteristikou jeho osoby jako osoby s poruchou osobnosti a „vlažným“ přístupem k pravidlům. Právě uvedené poněkud kalí naději soudu, že obžalovaný v budoucnu povede řádný život. Proto nebylo přistoupeno k ještě výraznějšímu zkrácení zkušební doby podmíněného odsouzení, které by se jinak nabízelo. V každém případě soud neshledal potřebným za těchto okolností stanovovat nad obžalovaným dohled probačního úředníka, nebo mu ukládat nějaké omezení a povinnosti podle § 48 odst. 4 trestního zákoníku. Nebyl pak důvod ukládat mu trest s dopadem na jeho majetkové poměry.

81. Co se týče vrchním soudem vytýkaného porušení zákazu dvojího přičítání uvedeného v ust. § 39 odst. 4 trestního zákoníku, podepsaný soud jej samozřejmě zná a svým rozhodnutím jej nemínil porušit, pouze důsledně neobjasnil své úvahy. Šlo o to, že i v případě existence znaku kvalifikované skutkové podstaty v podobě například uvedené v ust. § 201 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, tedy, že pachatel pokračoval v páčání takového činu (ohrožování výchovy dítěte) po delší dobu, nemůže být jako přitěžující okolnost bráno to, že protiprávní stav udržoval delší dobu ve smyslu ust. § 42 písm. m) trestního zákoníku. Ale pokud to bylo uvedeno jako jedna z okolností určujících konkrétní výměru trestu, nešlo o použití přitěžující okolnosti, ale o posouzení intenzity naplnění tohoto znaku. Protože za delší dobu trvající páčání určité trestné činnosti se dle doktrinálního výkladu (např. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 1. Vydání Praha: C.H.Beck, 2010, 2011, str. 1767 marg. 16) má doba trvání řádově v týdnech nebo v měsících, pak udržování výše popsaných intimních kontaktů po dobu o několik měsíců překračující jeden rok je jistě něčím, co zvyšuje společenskou škodlivost činu a dovoluje uzavřít, že intenzita naplnění tohoto znaku skutkové podstaty byla vyšší než ta, jež je zákonem pokládána za minimální. Pokud proto bylo konstatováno, že bylo při ukládání trestu přihlédnuto k délce protiprávního jednání, aniž by bylo výslovně odkazováno na ust. § 42 písm. m) trestního zákoníku, pak tím soud rozhodně nechtěl porušit zákaz dvojího přičítání, ale při posuzování činu z hlediska trestání platí, že musí být ve smyslu § 39 odst. 1 trestního zákoníku stanoven druh a výměra trestu s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, přičemž povahu a závažnost činu spoluurčuje zcela jistě i délka jeho páčání. Je tak jisté, že podstatně závažnější bude ohrožování výchovy dítěte, které trvá od osmi let do patnácti let jeho věku, než projednávaný případ, ačkoli u obou jde o páčání činu po delší dobu. Ačkoli není možno hovořit o přitěžující okolnosti uvedené v ust. § 42 písm. h) trestního zákoníku se současným naplněním znaků přečinu ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, přesto bude pachatel v druhém případě posuzován shovívavěji.

82. Proto soud i v této věci konstatuje, že konkrétní výměra trestu byla určena i s přihlédnutím k délce páčání přečinu ohrožení výchovy mládeže, protože tento byl páčán delší dobu, než

předpokládá zákonodárcem míněná typová společenská škodlivost u použité skutkové podstaty. Nejedná se přitom o použití přitěžující okolnosti, ale pouze intenzity naplnění tohoto znaku.

E) Náhrada nemajetkové újmy v penězích

83. Nemajetková újma byla do trestního řádu zavedena zákonem č. 181/2011 Sb., který s účinností ode dne 1. 7. 2011 vedle náhrady škody a bezdůvodného obohacení zakotvil povinnost nahradit nemajetkovou újmu, a proto je podle § 43 odst. 3 trestního řádu poškozený oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena, nebo vydat bezdůvodné obohacení, které obžalovaný na jeho úkor trestným činem získal. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Nepřímo však může mít i majetkové důsledky. Podle druhu práv, do nichž bylo zasaženo, může obecně jít o nemajetkovou újmu všeobecně osobnostní, spotřebitelskou, soutěžní, uměleckou, vědeckou atd., přičemž není ani vyloučen souběh více druhů nemajetkové újmy v různých sférách a právních vztazích. Za způsobenou nemajetkovou újmu vzniká soukromoprávní odpovědnost, v rámci níž způsobitel (zasahovatel) za ni odpovídá, přičemž existence zavinění a jeho formy může mít podle okolností vliv na formu i míru zadostiučinění (satisfakce), které může mít v závislosti na povaze porušeného práva podobu reparace (náhrady) peněžité i nepeněžité. Vychází se zde z občanskoprávní úpravy (např. § 11 a 13 OZ, § 12 odst. 2, 3, § 20 a § 53 obchodního zákoníku a je nově upravena i v novém občanském zákoníku v ust. § 2894 odst. 2, § 2951 odst. 2, apod.). S ohledem na výslovné zdůraznění v § 43 odst. 3 trestního řádu, že v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obviněnému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu (srov. § 13 OZ, § 2951 odst. 2 OZ). Z hlediska výše uplatněné náhrady nemajetkové újmy je pak třeba vycházet z občanskoprávní judikatury (srov. Šámal, P. a kol. Trestní řád I. § 1 až 156. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 512).

84. Podle ust. § 2956 OZ platí, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i duševní útrapy. První část OZ jako tzv. obecná část vymezuje okruh základních práv a povinností osob a vztahů mezi nimi, které se nazývají soukromým právem. Podle ust. § 3 odst. 1 OZ soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nepůsobí bezdůvodně újmu druhým. Podle § 3 odst. 2 písm. a) OZ má každý právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí. Z toho je tak zřejmé, že jednáním obžalovaného bylo porušeno právě právo poškozené na ochranu důstojnosti a soukromí a je tudíž splněna základní podmínka pro rozhodnutí o možné náhradě škody a odčinění nemajetkové újmy. Nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy, jak uvádí ust. § 2951 odst. 2 OZ.

85. Podle § 2956 OZ újmu vzniklou člověku na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části OZ, nahradí škůdce; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Způsob a určení výše přiměřeného zadostiučinění upravuje ust. § 2957 OZ.

86. Podle tohoto ustanovení způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobné závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala. Jde tedy i o jiné než popsané důvody, mají-li srovnatelně závažný dopad.

87. Pakliže došlo k ublížení na zdraví, pak škůdce odčiní újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti (§ 2958 OZ).

88. Podle § 2951 odst. 2 OZ, které je jedním z obecných ustanovení upravujících způsob a rozsah náhrady majetkové a nemajetkové újmy, se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinně odčinění způsobené újmy. Z uvedeného tak plyne subsidiární povaha peněžitého zadostiučinění. To znamená, že soud musí zohlednit i to, že ve věci je rozhodnuto trestním soudem o skutku, který vedl ke vzniku nemajetkové újmy u poškozeného.

89. Je vždy zapotřebí individuálně posuzovat každý případ, takže částka, již je nemajetková újma odčínována, musí být modifikována u každého jednotlivého poškozeného dalšími okolnostmi, jako je věk, ztráta skutečně výjimečně lepší budoucnosti (v případě výjimečně nadaných osob) atp.

90. Vedle toho se může uplatnit obecnější pravidlo obsažené v ust. § 2971 OZ, podle kterého mohou výši náhrady nemajetkové újmy odůvodnit zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvláště zavrženíhodné, pak nahradí nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocít'uje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit. Tím jiným odčiněním se myslí například omluva škůdce, jeho potrestání apod.

91. Je nutno konstatovat, že v této věci poškozené nevznikla újma na zdraví a tedy ani nárok na bolestné a ztížení společenského uplatnění.

92. Je současně zřejmé, že soud v této věci mohl rozhodnout o jiných nemajetkových újmách poškozené, které nebyly řešitelné prizmatem náhrad za poškození zdraví, a to podle ust. § 2956 OZ náhradou újmy, která vznikla na přirozeném právu chráněném ustanoveními první části OZ. Jde tedy zejména o právo na ochranu života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí, rodiny, rodičovství a manželství (§ 3 odst. 2 písm. a), b) OZ), vrozených, již samotným rozumem a citem poznatelných přirozených práv (§ 19 odst. 1 OZ), práva na ochranu jména člověka a úcty k němu (§ 77 odst. 1 OZ) atd.

93. Pakliže soud zváží, že v jiných případech byla za brutální znásilnění se způsobením závažných trvalých následků fyzické i duševní povahy stanovena náhrada nemajetkové újmy na 0,5 mil. Kč, u čtyřnásobného znásilnění osoby mladší 15 let, bez vzniku trvalých následků, šlo o částku 100 000 Kč (byť poslední dobou se úroveň náhrad nemajetkových újem v praxi soudů zvyšuje), pak v případě poškozené je situace zjevně odlišná. K pohlavním stykům nedocházelo za použití násilí, ze strany poškozené se jednalo o projev sexuální zvědavosti, posléze jako prostředek využívaný pro získání výhod materiální i nemateriální povahy. Jak už bylo konstatováno, jednání obžalovaného bylo jistě zavrženíhodné, podle hmotného práva trestné, nejednalo se však o něco, co by zásadním způsobem změnilo osud poškozené a způsob jí vedeného života, který byl ovlivněn zejména neutěšeným sociálním prostředím, na jehož vzniku a povaze se sice podílel i obžalovaný, ale činem nedošlo k vytržení z jejího sociálního prostředí či vzniku nějakých trvalých, obtížně reparaovatelných následků psychických, fyzických či sociálních, jehož by byl dominantní příčinou. Z dokazování vyplynulo, že poškozená neutrpěla žádnou posttraumatickou stresovou poruchu, její psychické problémy zde byly přítomny již před mileneckým vztahem s obžalovaným. Objevilo se u ní škodlivé zneužívání alkoholu, je osobou, která poté vyhledávala plytké, sexuálně konzumované vztahy. Ovšem i zde je možno konstatovat, že jednání obžalovaného není tím, které by tento způsob života jedním ve výroku popsáním způsobilo, nýbrž, pouze“ prohloubilo. To je jistě velmi závažné a potenciálně ohrožující budoucí život poškozené, ale je krajně nesnadné stanovit, do jaké míry se o tento neblahý stav zasloužil

obžalovaný svým nepřipustným jednáním a do jaké míry jsou za to odpovědny vlivy jiné. Trestní soud je v této souvislosti schopen konstatovat, že ke vzniku nějaké nemajetkové újmy na přirozených právech člověka jednáním obžalovaného došlo, současně se však nejedná o takovou újmu, aby bylo zapotřebí jejího odčinění penězi.

94. Proto soud dospěl k závěru, že u poškozené není dán nárok na odčinění nemajetkové újmy v penězích, protože k dostatečnému zadostiučinění postačí rozhodnutí o vině obžalovaného v trestním řízení a uložení trestu. Poškozená tak byla se svým uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu podepsaného.

Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve čtyřech vyhotoveních.

Tábor 16. června 2021

Mgr. Petr Černý
předseda senátu